

STAFF CAINE

SOUMRAK DIKTÁTORA

Přeložil Jaroslav Kuták

KNIHOVNIČKA
RODOKAPSU
49

**IVO ŽELEZNÝ
PRAHA**

POINT OF s velitelem Renem Dharkem se vrací z kosmu, kde obnovila styky s vedoucí radou někdejších pozemských invazorů, Giantů. Zdá se, že mír v kosmu je zaručen. Na Zemi je tomu ale jinak. Samozvaný guvernér Norman Dewitt si počíná tak, že proti sobě vyvolá povstání. Tentokrát o to nebezpečnější, že se proti němu vzbouří lidé se zdokonalenými reakcemi - Roboni. Hrozí, že převzou vládu nad celou Zemí. POINT OF se zastaví na Exodu pro zbytek Dharkovy flotily a nachází prázdnou planetu. Protože se tu našlo zlato, usoudil velitel flotily, že nejmoudřejší bude přesunout se jinam. Situace na Zemi však volá po řešení...

* * *

Norman Dewitt se usmíval. Byl to zlý úsměv. Temnými očima si změřil svůj protějšek.

„Eylersi, ani jeden z nás není tak hloupý, aby si musel něco namlouvat. V současné době máme na Zemi společného nepřítele. Ohrožuje nás i naše plány: Roboni! Nebo si snad myslíte, že nevím o vaší tajně odvysílané výzvě pro Rena Dharka, aby se co nejrychleji vrátil na Zemi? Nebo snad věříte, že mi není jasné, že jste prokoukl moji výzvu ohledně našeho spojení, kterou jsem vám nechal odvysílat ze všech stanic? Jistěže bylo účelem mého volání, aby Ren Dhark nepřiletěl na Zemi předčasně, dřív nežli ho můžeme skutečně potřebovat! Ať si myslí, co chce, ve skutečnosti nic neví.“ Norman Dewitt vstal. Když došel před Eylerse, úsměv mu jedním rázem zmizel z tváře.

„Sedíme oba na jedné lodi, Eylersi! Roboni vlastně nechtějí poslat k čertu jenom mě, ale i Rena Dharka, jen co se tady ukáže. Každý z nás je sám příliš slabý na to, aby tomu zabránil. Ale oběma dohromady by se to mohlo zdařit. To jste zcela jasně pochopil. Ale aby bylo jasno, Eylersi: nechám vás střežit, na každém kroku. Můj konec by znamenal i váš konec. A taky byste měl vědět, že Ren Dhark nemá proti mé flotile kosmických křižníků absolutně žádnou šanci. Jeden ze tří Blesků, které se nacházejí v mém vlastnictví, za okamžik přiveze velitele flotily Harolda F. Lloyda. Sám uslyšíte, jaké ode mne dostane rozkazy. Především abyste si uvědomil, že jakákoliv vaše snaha proniknout na velitelství flotily bude marná.“

V Dewittových očích zářil triumf, když si povšiml, jak tato informace na bývalého šéfa tajné Galaktické Bezpečnostní Organizace (GBO) Eylerse zapůsobila.

Dewittovou chybou však bylo, že onu reakci - slabé zaškubnutí těla - připisoval svým slovům. Zároveň si také nevšiml, jak Eylers nenápadně vypíná vysílačku v protéze levé ruky.

Krátce nato Eylers vstal. „Jste velmi nebezpečný muž, Dewitte! Dát se s vámi do spolku je jako spolčovat se se samotným d'áblem. Ale máte pravdu, momentálně sedíme v jedné lodi. Robony není radno podceňovat. Oni chtějí moc a když si nedáme pozor, taky ji dostanou. A co se týče Rena Dharka, chtěl bych vám poradit, abyste si ohledně jeho i mne nedělal žádné iluze! No, a teď si tedy počkejme na vašeho muže!“

Zachytil diktátorův krátký zlostný pohled. Nejraději by dal Eylerse ihned zatknout, ale až příliš dobře si uvědomoval, že by to znamenalo i jeho vlastní konec... Byla to zoufalá situace, která donutila dva protivníky na život a na smrt, aby bojovali proti společnému nepříteli. Oba se přitom snažili vehnat toho druhého do úzkých, aby ho pak ve vhodné chvíli mohli vyřídit.

Ale Normana Dewitta nebylo možné snadno odepsat, a totéž se týkalo i Bernda Eylerse. Pro diktátorského guvernéra bylo nyní nejdůležitější, aby se rehabilitoval v očích veřejnosti a stal se opět tím důvěryhodným, milým politikem. V tom spočívala jeho šance, protože Roboni mezi obyvatelstvem oblíbeni nebyli. Mohla za to jejich nekonečná arogance, která dokázala rozbouřit krev v žilách i toho nejklidnějšího, nejmírumilovnějšího občana. Dewitt si vyčítal, že právě tenhle fakt tolik podcenil...

A tak dva muži ve vládní budově v Alamo Gordu čekali na velitele flotily. Kdyby si vzájemně dokázali číst myšlenky, běhal by jim z nich mráz po zádech...

* * *

Jupiter Fendrokk svíral tu překvapující zprávu na papíře mezi prsty, ale netrvalo dlouho a rozhodl se.

Vstal z křesla u stolu, u něhož ještě před nedlouhou dobou seděl spolu s Eylerse. Postavil se na určité místo, provedl rukou jistý bleskurychlý pohyb a ztratil se v senzorové pasti. Bylo to zařízení,

které se už nejednou nežádoucím návštěvníku stalo osudným, Fendrokk ho však používal pro své účely jako únikovou cestu. Tyhle senzorové pasti používala před invazí armáda k ochraně svých archivů, tajných trezorů a dalších důležitých objektů a předmětů.

Senzorová deska, upravená jako vertikální padací dveře, s ním sklouzla do hloubky a na konci ho vyklopila do klenuté místnůstky, která zdánlivě neměla východ.

Jupiter se dotkl jistého místa na stěně.

Otevřel si vstup do další klenuté místnosti, kterou by člověk v podzemí nenápadné fasády Planetárního baru na Cent Field Road poblíž Alamo Gorda nečekal. Jednou z mála předností invaze byl fakt, že zmizely takřka všechny tajné plány a výkresy budov. Přitom pod městem existoval celý labyrint budov. Ideální úkryt pro lidi podivného ražení.

Jupiter Fendrokk pospíchal. Slabé osvětlení chodeb se odráželo od jeho holé lebky. Měl placatý nos, malé oči blízko u sebe, pevnou bradu a pravou býčí šíji. A přece jeho zevnějšek mátl. Jupiter Fendrokk byl sice vycvičen ve všech oborech bojových umění, ale zároveň to byl také jeden z nejmazanějších Eylersových agentů.

Konečně se zastavil na rohu hrubě otesané stěny. Vytáhl z ní kámen velký jako pěst a stiskl ukryté tlačítko. Ve výši očí se mu rozsvítila maličká obrazovka.

„Larsen, dejte mi rychle Larsena!“ přikazoval muži, jehož tvář se ihned ukázala na obrazovce.

O několik vteřin později se v obraze objevil chirurgicky pečlivě pozměněný obličej Ralfa Larsena, bývalého prvního důstojníka POINT OF.

„Larsene, už je to tady. Dewitt poslal Blesk pro Lloyda. Eylers je u Dewitta. Máš teď přesně hodinu času. Blesk přistane na střeše vládní budovy, dvě patra nad Dewittovou kanceláří. Moji lidé jsou připraveni. Ve vládní budově vypadne proud. Těsně předtím, než Blesk přistane. Pak pošlou pro elektrikáře na letiště. Moji lidé se o ně postarají. Ty a Bow musíte ihned vyrazit. Převzmete roli techniků. Jeden z vás zapne nouzový agregát. Druhý, nejlíp ty, se schová nahoře v budově. Jakmile Lloyd zmizí v budově, sebereš Blesk a spolu s Bowem odletíte. A dej si pozor, ať to vyjde. Eylers to vymyslel tak, že to musí vycházet na minutu přesně. On bude mít alibi, protože bude u Dewitta tak dlouho, než všechno skončí. Taková

šance se nám hned tak nenaskytne. Pospěšte si, moji chlapi čekají u Dory 15! Někaké otázky?“

Larsen zavrtěl hlavou. „Oukej, Jupitere. Jsme připraveni. Mike Bow a já okamžitě vyrážíme!“

Agent přitakal. Stiskl tlačítko, obrazovka potemněla, pak se rozzářila a objevil se na ní jiný obličej. Muž pozorně poslouchal, položil Fendrokkovi nějaké otázky a pak rozkaz přijal. Obrazovka se opět odmlčela.

Jupiter Fendrokk na ni zamyšleně zíral. Akce se rozběhla! První ze tří ukořistěných Blesků bude vysvobozen. Ušklíbl se při představě, jak se na to bude tvářit Dewitt. Blesky byly nejdůležitějšími loďmi celé flotily!

Cítil, že má chuť se vrhnout do akce, ale ovládl se. Nesměl se žádným způsobem prozradit, musel zůstat v pozadí. Naprosto nepodezřelý, mohutný, svojí silou a řvavostí vyhlášený hostinský z Planetárního baru...

* * *

Norman Dewitt překvapeně zvedl hlavu, když v pracovně náhle zhaslo světlo. Eylers vyskočil z křesla. Diktátor sáhl po videofonu a očima nedůvěřivě prohlížel temné kouty místnosti. Když se podíval z okna, zjistil, že světla Cent Fieldu normálně svítí. „To už je podruhé během čtyř dní!“

Něco v Dewittově hlase přimělo Eylerse, aby zpozorněl. Že by Dewitt nakonec přece jen pojal nějaké podezření?

Guvernér se spojil se sekretářkou.

„Celá budova je bez proudu!“ oznamovala. „Musí to být zase nějaká porucha v rozdělovači, jako minule! Už jsem dala vědět do Cent Fieldu. Commander Sheldon posílá dva techniky...“

„Nechte práci těch mužů střežit! A přeji si přesnou zprávu o druhu poruchy a jejích příčinách! Moc normální mi ta záležitost nepřipadá. Mohli by za tím vězet Roboni! Raději informujte i ostrahu kosmodromu, nerad bych měl nějaké nové potíže!“

Eylers sevřel rty. To bylo pěkné nadělení! Bleskurychle zvažoval, jak dlouho to může trvat... O trooperu snad tolik nešlo, jako spíš o osobní strážce diktátora.

Eylers se nemýlil. Jeden z Dewittových osobních strážců vstoupil a postavil na stůl svítilnu. „Venku je klid. Vypadá to opravdu jen na závalu, pane! Přesto se ale budeme mít na pozoru!“

Dewitt přitakal. Pak se soustředěným, neproniknutelným pohledem zadíval na Eylerse. „Potřetí už taková porucha nenastane, Eylersi, o to se postarám!“

Eylers raději nic nenamítal. Bylo to tak lepší.

* * *

Technik divoce zanádal, když spatřil na ulici ležícího muže. Dupl na brzdy a zastavil těžký vůz na dva metry od opilce, který se s brumlavou písní na rtech marně snažil vstát. S další nadávkou vyskočil technik z kabiny. „Zase opilej blbec! O víkendu se jich všude povaluje až hanba! Čert aby je vzal!“

Chytil opilce za levou nohu a pokoušel se ho odtáhnout z vozovky, Ale ten chlap byl příliš těžký. Navíc křečovitě zarýval prsty do asfaltu.

„Hej, Bobe! Pojd' mi s ním pomoci! Je těžkej jako balvan!“

Z vozu seskočil druhý technik. Už se skláněl ke druhé opilcově noze a vtom se to stalo.

Opilec se jedním škubnutím zbavil sevření, vyskočil a utíkal ke křoví vedle silnice.

Technici ihned pochopili. „Zatraceně, Bobe...“

Dál se nedostal. A jeho kolega také ne. Zahalil je syčící vějířovitý paprsek paralyzátoru. V okamžení klesli k zemi. Z křoví vyskákalo několik temných postav, popadly paralyzované techniky a bez jediného slova je odnesli pryč.

Na silnici zůstal jenom jeden z nich. Za chvíli vyšli z křoví dva další muži, oblečení do kombinéz zajatých techniků.

„Hodně štěstí! A dávejte si pozor na ty jeho zatracené gorily! Počítejte s tím, že Dewitt povolá trooperů z Cent Fieldu! Ten chlap je nedůvěřivej jako stará bába!“

Larsen a Mike Bow, kdysi Eylersova pravá ruka v bezpečnostní organizaci na Hope, přitakali.

O pár vteřin později se vůz technické pomoci znovu rozjel.

* * *

Když tento vůz zastavil před vládní budovou, okamžitě se jim věnovala jedna ze stráží. Přistoupil k nim jeden z trooperů. Pohledem zkontroloval vůz i oba techniky. Larsen bezděčně zadržoval dech. Kdyby ten muž požadoval průkaz, Mike Bow by ho ihned umlčel. Tak to bylo dohodnuto. Ale trooper je pustil dál. Larsen se ve dveřích ještě otočil. „Jak je to s výtahama?“ Trooper se zarazil. „S výtahama? Proč? Proud je...“ Larsen zavrtěl hlavou. „Já vím, člověče. Ale když dojde k výpadku proudu, kabiny výtahů zůstanou trčet mezi patrama. Chci vědět, jestli se to stalo, chápete?“

Trooper na Larsena zíral. „Zatraceně, na to jsme nepomysleli...“ Ale Larsen mávl rukou. „Vy jste vopravdu pár buldoků! Člověče, vás kdyby posadili do kosmický lodi, tak se z toho zblázníte!“

Otočil se k Mike Bowovi. „Pojď, podíváme se na to! Stejně musíme nahoru vypnout centrálu!“ Mike Bow ihned pochopil. Šlo to líp, než čekali. Ozval se jeden z mužů diktátorovy ochranky: „Copak, něco tady nesouhlasí?“

Trooper mu rychle vysvětloval, o čem byla řeč. Larsen a Bow mezitím zmizeli na schodišti.

Měli štěstí. Nikdo je nezastavoval, nekontroloval. Když vyšli do posledního patra, uslyšeli tiché hvízdání. Zastavili se. „Zatraceně! Blesk! Už je tady!“ Mimoděk se přitiskli ke stěně schodiště. Ale pak se Larsen rozhodl. „Rychle, na střechu!“ Mike Bow váhal. „A Lloyd? Co bude s ním?“ Larsen pokrčil rameny. „Jestli se nám připele do cesty, tak...“ Na střechu vyšli právě ve chvíli, když Blesk přistával. Otevřel se kryt a pak zezpoda ze schodiště uslyšeli rychlé kroky několika mužů. Vypadalo to špatně. Nahoře na střeše neměli co dělat.

Larsen a Bow se schovali do stínu mezi dva vybetonované komíny. Noc je milostivě ukryla.

Z Blesku vyskočila postava. „Počkejte tady na mě! Při mimořádných událostech tam nahoře,“ ukázal Harold F. Lloyd k hvězdnému nebi, „mi dejte ihned vědět přes videofon!“

Vteřiny ubíhaly. Slabé osvětlení kabiny prozrazovalo přikývnutí troopera uvnitř. „Rozkaz, pane!“

Lloyd vyrazil ke dveřím na schodiště. Zároveň se ze schodů ozývaly hlasy. „Tak už jste ty dva techniky konečně našli?“ volal kdosi.

Očividně se zastavil, aby vyčkal odpovědi svého kolegy. To znamenalo cenné vteřiny náskoku pro Larsena a Bowu. Ale víc už toho neslyšeli. Protože Harold F. Lloyd se zastavil. Jejich světlé kombinézy je prozradily. Bleskurychle sjel pravačkou k pasu. Ale nebylo to dost rychlé. Mike Bow po něm vypálil z paralyzátoru.

Lloyd se složil. Pilot Blesku ho zahlédl, jak padá k zemi, ale to bylo také to poslední, čeho si stačil všimnout, jak později oznámil do protokolu vyšetřovatelům. I jeho zasáhl paprsek paralyzátoru. O pár vteřin později ho Larsen s Bowem vyložili z lodi a do pilotních sedaček usedli sami.

Blesk se zvedl ve chvíli, kdy na střechu vyběhli troopeři. Hvízdavě se ztratil ve tmě. Doprovázel ho řev hlídačů. Modrobílé paprsky z jejich zbraní se marně snažily Blesk ohrozit...

Zmizel právě včas, protože v tu chvíli přistálo vedle vozidla technické pomoci vznášedlo se speciální strážní jednotkou trooperů, přivolanou na Dewittův rozkaz.

* * *

Dewitt nedokázal skrýt šok ani zlost, vyvolané ztrátou jednoho z ukořistěných Blesků. Skřípaje zuby stál nad bezvědomým Lloydem. „Zatraceně, tak kdy ho konečně proberete?“ sykl na dva doktory, kteří se Lloydovi věnovali.

Dr. Skinders prudce vstal. „Lloyd schytl mimořádně silnou dávku z paralyzátoru! I kdybyste na mě stokrát řval, jsem jenom lékař a nikoliv kouzelník!“

Dewitt se zamračil. Beze slova si měřil Dr. Skinderse a ruce se mu přitom svíraly db pěstí, až z nich bělavě vystupovaly klouby. „Radím vám dobře, Skindersi, postarejte se, aby se Lloyd rychle probral. Dělejte co chcete, ale udělejte to!“

A pak velkopanským gestem naznačil doktorům, aby se mu i s pacientem ztratili z očí. Potom přistoupil k Eylersovi..

„Eylersi, přestože jsme spolu uzavřeli dohodu, měl bych teď sto chutí dát vás zavřít, protože jsem přesvědčen, že v té věci máte prsty! Bohužel vím, že psychovýslech na vás nezabírá! Vidíte, jak jsem dobře informován?!... Vaše štěstí je, že za tím přepadením mohou být ještě i Roboni. Jinak...“

„Co jinak? Dewitte, vy jste blázen!“ přerušil Eylers diktátora, „Dejte mě zavřít, Dewitte. Roboni si budou mnout ruce... A jednou provždy si uvědomte jednu věc: vše, co se teď na Zemi semlelo, jde na váš úkor, protože jste zradil Dharka, protože jste ho zákeřně zradil!... Já teď jdu. Dewitte. Z rozhovoru s vaším šéfem flotily zatím nic nebude!“

* * *

Doris Eycková se prudce zarazila. Zkušeným zrakem ošetřovatelky poznala, že s Anjou Fieldovou, která se před ní náhle zjevila, něco nesouhlasí. „Co se děje, Anjo? Co děláš tady ve špitále?“

Anja se musela ovládat. „Panebože, Doris, ty se mé ptáš, co se děje? Copak nekoukáš z okna? Copak na palubě POINT OF není i tvůj Arc?“ Oči Doris Eyckové potemněly. V duchu spatřila rozčuchaného, ledabyly oblečeného Arca Doorna, jehož ruce dokázaly být tak něžné... Anja Fieldová ji dovedla k jednomu z oken na chodbě. Pak to ucítila i Doris. Vzduch se chvěl. Celá budova nemocnice se třásla, protože nad kosmodrom se snášely dvě kulovité lodě o průměru 400 metrů a čtyři menší kulovité stíhačky.

Zděšeně pozorovaly, jak z hangárů na Cent Fieldu vylétají transportéry a hlídkové čluny. Plně obsazené po zuby ozbrojenými troopery se pak hnaly směrem k Alamo Gordu.

Doris Eycková zbledla. „Anjo, co to znamená? Souvisí to nějak s přepadením commandera Lloyda?“

Anja Fieldová přitakala. „Ano, Dewitt to myslí smrtelně vážné. Snaží se donutit Dharka, aby učinil rozhodující krok! Kolem Země neustále krouží celá Dewittova flotila, všechny lodě v plné pohotovosti! Doris, já mám strach, mám strach o naše muže!“

Anja Fieldová položila hlavu na rameno Doris Eyckové. Ale jen na chvíli. Brzy se vzpamatovala. „Posílá mé Monty Bell a ostatní. Potřebujeme antipsychodrogy, Doris! Každý z nás musí počítat s tím, že nás Dewittovi lidé budou chtít vyslýchat. A to se nesmí stát! Promluv si s Parkem Vegou, je to Dharkův spřízněncem! Ale udělej to hned, ano? A postarej se i o sebe, Dewitt ví o nás všech. Včera večer u nás byl Eylers. Varoval nás, že Dewitt je právě teď schopen úplně

všeho!“ Stiskla Doris ruku. „Musím pryč! Nezapomeň! Antipsychodrogy!“

* * *

Jupiter Fendrokk přijal zprávy svých agentů. Podzemní místnost pod Planetárním barem připomínala generální štáb.

„Troopeři pronikají do města. Čelo oddílů je právě na západním rohu Cent Field Road. Míří přímo do centra. Mají sebou letouny, budou se snažit odříznout centrum od okolních čtvrtí! Konec!“

Jupiter Fendrokk se choval jako pravý profesionál. Jakkoli přišla Dewittova akce překvapivě, jakkoli nabývala dosud nebývalých rozměrů, Jupiter neztrácel ani minutu. Na něco takového byl připraven.

Podíval se na hodinky. Ještě necelé tři hodiny do ranního rozbřesku. Zapnul videofon.

Ze sousední podzemní místnosti se ozval Larsen.

„Larsene, nastala příležitost pro akci *HASICI*. Je to ale zároveň poslední příležitost. Po tomto hovoru končím. Zbývá mi ještě tak půl hodiny, pak Dewittovi čmuchalové bezesporu najdou náš úkryt... Tak co, troufneš si? Jestli jo, tak dám Emberu To Yukanovi a jeho lidem rozkaz. O situaci jsou už informováni!“

Larsen se kousl do rtu. Akce *HASICI*! Zatraceně, mít tu tak Szardaka! Embera To Yukana znal jen povrchně, přestože o tomto důstojníkovi, pravém potomku Aztéků, dosud slyšel jen samou chválu! Na druhé straně však bylo potřeba využít šanci oslabit Dewitta, podrazit mu nohy. Mohlo by to být důležité pro Dharka a jeho flotilu!

„Oukej, Jupitere, dej mi heslo. Ale co bude s tebou?“

Agent zavrtěl hlavou. „Já si dám pozor. Zpráva přes Jose nebo přes kód GBO! Udržte si své myšlenky, nebo budete po smrti dřív, než začnete! Hodně štěstí!“

Larsen a Mike Bow na sebe pohlédli. Bow se ošíval.

„Ten Fendrokk je mimořádně nebezpečnej chlap. Pracuje zatraceně rychle a disponuje podstatně větší silou, než jsme předpokládali. Kdyby stál na opačný straně, pánbůh s námi!“

Larsen přítakal. Pak oba muži pro všechny případy vklouzli do skafandrů Tajemných. A čekali.

Jakmile se rozzářila obrazovka, vstali jako na rozkaz. Hleděla na ně pohublá, ostře řezaná tvář Embera To Yukana. Jeho bronzová plet' vypadala o tón bledší než obvykle.

„Startujeme. Asi za dvacet minut přiletíme s URBINEM od severovýchodu na Cent Field. Postarejte se, aby centrála byla do té doby ve vaší moci, ale nic neničte, Larsene, protože jinak by to všechno nebylo k ničemu. Všechno ostatní...“

„Moment, Yukane! Momentík!“

Azték tázavě pohlédl na Larsena. „Fendrokk vás neinformoval dostatečně, Larsene?“

„Na to nebyl čas, tady u nás se rozpoutalo peklo. Přišlo to náhle a překvapivé. Víte určitě, že URBINOVY letové schopnosti jsou omezené? Jinak bychom spadli po hlavě do pasti! A co stráže na palubě URBINU?“

„V noci jsou jenom ve velínu. Jestli je ještě někde jinde pár mužů, snadno si s nimi poradíme. Loď je schopna letu, ale nikoliv v kosmickém prostoru. Díra v korpusu ještě není zacelena, ostatní opravářské práce však podle Fendrokkových slov už skončily...“

Larsen mávl rukou. „Stačí, Yukane. Jupiterovy informace dosud vždycky seděly, doufejme, že je tomu tak i nyní. Startujte, budeme na místě!“

Obrazovka zhasla.

„Tak do toho, Bowe, ať to máme za sebou!“

Larsen se mírně ušklíbl. Čekání pominulo. A v Alamo Gordu se tuto noc budou dít věci! To bylo jasné!

Blesk se zvedl z podlahy místnosti a aktivoval intervalové pole. Když se stroj ponořil do skály, Larsen zapnul telepatické řízení.

„K URBINU, k URBINU,“ soustředil myšlenky. Telepatické řízení reagovalo okamžitě a precizně jako vždy.

Teprve několik kilometrů za městem se Blesk vynořil z písku pouště. Pomalu, nezachytitelný pozemskými radary, směřoval k lodi URBIN, k lodi, která byla těžce poškozena při útoku na FO-1 commandera Huxleye.

* * *

Trooperi vtrhli do Planetárního baru. K jejich nezměrnému překvapení tam však bylo prázdné. Neobvyklá věc, protože právě v tomto baru hosté vysedávali obvykle až do rána.

Nemohli tušit, že je barman Jupiter Fendrokk poslal na vzduch už před několika hodinami, aniž by je zkasíroval. Zkušený agent si totiž uměl na prstech jedné ruky spočítat, co se stane, až bude unesen Blesk.

Důstojník skupiny trooperů se zarazil. Pohybem ruky zastavil své lidi. „Opatrně, tu krysi past někdo varoval! Asi...“ Dál se nedostal.

Lokálem zaduněl hlas: „Opusťte bar! Seberte si své čmuchaly a zmizte! Za pět minut to tady vyletí do vzduchu! Countdown rozbušky běží!“

Muži strnuli. Znali Planetární bar a znali i Jupitera Fendrokka a jeho hlas. Pochopili, že právě vyslovil poslední varování svým bývalým hostům. Docela určitě to nebyl žádný bluf.

„Rychle, rychle, padáme!“

Muži se dali na úprk. Hlasité varovali i své kolegy v okolních ulicích. Dewittova akce se zastavila. Nocí zněly rozkazy, vozidla se otáčela, trooperi hledali úkryt.

Pak se to stalo.

Nejdřív se ozvala dutá rána, pak tmě prořízl ohnivý záblesk, okna Planetárního baru se rozžhnula a tříštila se. Dům chvíli stál jakoby na nejistých nohou, pak v něm mocně zapraskalo a budova se složila jako domeček z karet, zvedla oblak prachu a zdusila oheň.

A nastalo ticho.

Jeden z trooperů se odvážil vystrčit hlavu. Nevěřicně zíral na téměř nepoškozené okolní budovy a pak zase na hromadu sutin v místě, kde ještě před chvílí stál oblíbený bar.

„Člověče, to byla odborná práce! Jupiter byl pěkně mazanej! Přitom nás klidně moh nechat vevnitř chcípnout, dyť věděl, že mu chceme stáhnout kůži. Vsadím se, že ve chvíli, když jsme vstoupili, tak ještě někde uvnitř seděl a držel ruku na tlačítku!“

Soused se zatvářil smutně. „Škoda těch zásob pití...“ Olízl si rty. Najednou dostal vztek, když si vzpomněl, jaké báječné noci v baru prožil.

I důstojníci se mračili. To, co dosud jen tušili, se nyní stalo skutečností: v Jupiteru Fendrokkovi jim proklouzla síť pořádně velká ryba!

Na infračervené obrazovce se rýsoval obří korpus lodi URBIN. Larsen se podíval na hodinky. Od startu uplynulo přesně dvanáct minut. Zbývalo tedy ještě osm minut, než dorazí To Yukan a jeho muži.

„Nyní nás čeká nejobtížnější část akce, Bowe! Musíme se bleskové přesunout na URBIN a zmizet uvnitř. Nejlépe dírou v plášti lodi, je na opačné straně zhruba v horní třetině výšky. Odtud pak šachtou nahoru do velínu. Do velínu dvojitým vstupem, tím odřízneme cestu strážnímu oddílu. Pak nám neutečou. Doufám jen, že pohon Blesku nenadělá moc škody! Takže do toho!“

Vysvětlení, které Larsen podal, bylo zároveň vnímáno telepatickým řízením Blesku. Stroj vyrazil na Larsenův rozkaz k nebi a namířil si to přímo proti URBINU.

Během několika vteřin obletěl mohutnou kulovitou loď. Blesk ve tmě prozrazovalo jenom slabé namodralé světlo pohonu. Musela by to být velká náhoda, kdyby si ho okolní 400 metrové lodě vůbec všimly. Posádky se v tu chvíli určitě soustředily na události v Alamo Gordu.

Blesk zmizel v obrovské lodi, proplul až k šachtě, zvedl se kolmo vzhůru a zaměřovače se strojovou přesností ohmatávaly okolí. Stroj? Mike Bow se poprvé v životě setkával s telepatickým řízením a lámal si hlavu, jak to vlastně může fungovat.

Blesk rázem pronikl do antigravitační šachty, samočinně vypnul pohon a nechal se zvedat jen silovým polem.

Mike Bow nevěřil vlastním očím. „To je přece... Larsene... Bože...“

Larsen pokrčil rameny. „Poprvé jsme z toho taky byli tak vykulení, Bowe. Nedokázali jsme pochopit, že se ta věc chová svéprávně a samostatně.“

Larsen mluvil rychle. Každou chvíli mohli vyplout na horní palubu. Odepnul si pásy. Bow ho následoval.

„Jakmile budeme ve velínu, ihned otevřít kryt a vyskočit. Musíme využít překvapení těch chlapců, ale smíme pracovat jenom

s paralyzátory, Bowe! Jehlový paprsek Blesku je na krátkou vzdálenost příliš silný. Nechci nikoho zabít!“

Blesk sebou trhl a poskočil. Podsvětelný pohon Šle ho vyvedl ze šachty a pak zrychlil. Blesk si to namířil přímo proti stěně, za kterou se nacházel velín lodi...

Troopeři ve velínu se vyděsili, když spatřili Blesk, který projel stěnou, aniž by ji zničil. Seděli na svých místech jako omámeni...

„Ted!“

Intervalové pole se dezaktivovalo, kryt odletěl. Larsen a Bow vyskočili z lodi naráz a okamžitě páli z ručních paralyzátorů.

Troopeři ani nehlesli. Těla se hroutila v křeslech nebo sklouzávala na podlahu.

„Rychle! Spoutáme je!“ přikázal Larsen. „To Yukan je pak musí vzít sebou, někteří z nich by se pak už mohli probírat!“

Během několika minut byly stráže spoutány.

Larsen znovu pohlédl na hodinky. „Ještě dvě minuty!“

Odspěchal ke kontrolnímu stanovišti a zaktivoval zaměřovače. Znal každé tlačítko, létal jako velitel křížníku HOPE - lodi naprosto stejného typu jako URBIN.

„Hele, už jsou tady!“

To Yukanův letoun si to namířil přímo proti URBINU. Larsen pohlédl úkosem na obě nedaleko stojící 400 metrové lodě, pak k budovám letiště a ke kontrolní věži.

Ale nestalo se nic. To Yukan letěl klidně. Problémy začnou teprve ve chvíli, kdy vletí do URBINU. Zřejmě nebude mít pro podzemní kontrolní stanoviště žádnou slušnou výmluvu.

Larsen a Bow cítili, jak jim pod tenkou slupkou skafandru stéká pot. Věděli, že je Dewitt nervózní. Pokud by pojal nějaké podezření, váhal by s palbou proti URBINU? Larsen se rozhlížel po velínu. Pak zavrtěl hlavou. Nedalo se nic dělat. Spojová centrála lodi pro něj byla v tuto chvíli nedosažitelná. Znemožňovalo to kontrolu.

Yukanův letoun zmizel z optického zaměřovače, což znamenalo, že je na lodi. Nastávala kritická chvíle. Bylo jen otázkou času, kdy si na kontrolní věži letiště začnou klást otázky, kam zmizel. Ale Yukan začal nedaleko od URBINU klesat, takže se musel tak či onak ztratit z dohledu radarů a zaměřovačů... Snížil riziko podezření na minimum.

Larsen hvízdal. „Refinovanéj chlapec, ten To Yukan!“ zamumlal uznale. A ihned zapnul motory URBINU.

Pak usedl do pilotního křesla i Bow.

„Postarejte se, aby s námi Yukan navázal spojení. Dávejte pozor na zaměřovače, Bowe, já na ně teď nemám čas!“

Mike Bow nebyl mužem mnoha slov. Přikývl a dal se do práce...

* * *

Letoun proletěl dírou v plášti lodi. Použil přesně otvor, propálený do pláště protivníkovým paprskem. Po zhruba čtyřiceti metrech se skřípavě zavrtal do stěny, oddělující palubu URBINU od ostatních prostor.

„Připravte se! Skupiny jedna, tri a čtyři do zbrojních centrál sektorů VII až IX. Skupina dvě se postará o letoun. Okamžitě ohlásit, až bude opět schopen letu!“

Kryt kabiny letounu se otevřel. Štíhlý trénovaný Azték z něj vyskočil jako první. Když běžel k antigravitační šachtě, ještě se podíval na potlučenou příď letounu, a pak už ho i s jeho muži spolkla šachta.

V pohybech mužů byla jakási až děsivá preciznost - výsledek dlouhého, nemilosrdného To Yukanova drilu... Jeho muži byli pro svoji přesnost a důslednost přezdívaní *HASIČI*. Necelých čtyřicet vteřin po opuštění letounu obsadili všechna důležitá místa lodi.

To Yukan zapnul palubní videokameru. Jeho oči se zahleděly na Larsena a Bowe. „Hotovo?“ řekl jen.

„Hotovo, To Yukane!“

Azték neztrácel čas. „Tlakové dělo jedna, tři, čtyři, zaměřit na cíl, uvolnit emitory - pal!“

Lodí URBIN to trhlo. Na metr silné paprsky vyrazily do noci a přerušily klamný klid nad Cent Fiedlem...

* * *

Pár minut předtím.

Strážný na kontrolní věži kosmodromu zíral na obrazovku zaměřovače. „Zatraceně, kde je ten letoun sedm-dva?“

Stiskl tlačítko. „Jett sedm-dva, jett sedm-dva. Ihned hlásit...“

„Hele, Mácu, co hned šlíš? Ten je přece eště ve frekvenčním stínu URBINU, nemůže se ti vohlásit! Ani tě neslyší!“ ozval se koordinátor. Ale Mac Dunner energicky odporoval. „Nesmysl, Same! Podle mě už musel URBIN dávno minout! Tady něco nesouhlasí! I když se postavíš na hlavu, zeptám se u Dewitta, jestli skutečně vyslali nějakýho pana Burbankse.“

Trvalo to jen pár vteřin.

„Burbanks? Neznáme! O tom bychom museli něco vědět! A guvernéra teď nemíním rušit, má práce nad hlavu! Zjistěte si to jinde!“

„No tak, Same, zeptej se HELLISE, stojí u URBINU nejbližší! Jestli tam nechrápou, museli ho mít na zaměřovači...“

Sam se dal do práce, Mac Dunner zatím zapínal infračervený štít. Už při prvním pohledu na infraobrazovku vykřikl:

„Poplach, Same, poplach! Vyhlas poplach na HELLISU a na DORADU, protože URBIN...“

Sam udělal osudnou chybu. Stála ho drahocenný čas: otočil se a strnule zíral na obrazovku. Viděl, jak URBIN vysouvá silné vyzařovače tlakových paprsků, a jak se celá loď pomalu odlepuje od země.

Když se konečně vzpamatoval a skočil k vysílačce, bylo už pozdě...

* * *

Spojař na lodi HELLIS znuďeně zíral před sebe. „No, ta akce nevypadá moc dobře připravená! Před chvílí vyletěl do vzduchu nějaký bar, asi nějaký hnízdo agentů, po kterým už dlouho paseme...“

Ztichl, protože ve sluchátkách uslyšel poplašné signály.

„Hele, hele, někdo se zbláznil, já...“

Ztuhly mu rysy.

„URBIN? Asi ti přeskočilo, co? Nech si ty blbý...“

Dál se nedostal.

Loď inkasovala ránu. Až nahoru do centrály bylo slyšet ošklivé skřípání a praskání teleskopických nohou, na nichž stála. Druhá, tvrdší rána, odhodila HELLIS stranou. Spojař vyděšeně pozoroval přístroje. Rukama křečovitě svíral opěrky křesla.

„Překotíme se, loď...“

Jeho hlas se ztratil v ohlušujícím kovovém rachotu, jenž loď vydávala po třetím zásahu tlakového paprsku. Sunul ji přes přistávací plochu jako dětskou hračku.

Na HELLIS vypuklo peklo. Důstojníci a troopeři křičeli hrůzou. Muži ve velínu se marně snažili zapnout ochranné štíty. Žádnému se nepodařilo ani dostat se k řídicímu panelu. Pak se ozvala ohlušující rána, jako by korpus lodi byl nějaký gong, do kterého udeřila obrovská palice, stroje se trhaly z ukotvení, nastal hrozný zmatek a...

Ticho.

Kapitán lodi se rozhlížel šílenýma očima. Pak se zvolna sbíral. Metr po metru sestupoval po schůdcích do řídicí kabiny strojovny. Vzal za páku nouzového vypínače a prudce ji stáhl dolů.

Na lodi HELLIS zhaslo světlo. Stroje, které ještě běžely, ztichly. Bylo slyšet jen pokašlávání a sténání raněných, zděšených mužů...

* * *

Oba muži na kontrolní věži potřebovali drahnou dobu, než jim vůbec došlo, co se stalo.

Nechápavě zírali na dvě do sebe vražené, na boku ležící kulovité lodě, ze kterých smutně trčely polámané teleskopické nohy.

Službukonající důstojník se vzpamatoval jako první. Proběhl velínem a stiskl tlačítko poplašných sirén. O chvíli později Sam zapnul silné reflektory na střeše věže. Soustředěné světelné paprsky ozářily obraz hrůzy.

Nad tím vším duněla vznášející se loď URBIN. Temný stín, gigantický, tísnivý sen, stále více získávající na výšce a rychlosti. Mac Dunner nic nechápal.

* * *

Ale nebyl to jenom Mac Dunner a Sam Lewis, kdo stáli jako opáření a podvědomě registrovali vytí sirén za houkání záchranek. Jen několik metrů od nich stál za oknem své kanceláře Norman Dewitt a připomínal pověstný solný sloup. Ani on nedokázal pochopit, co se to před jeho zraky děje. Věděl jen, že během několika minut jeho flotila ztratila dva z nejsilnějších křižníků.

Dva?

Diktátorem do trhlo. Ne dva, ale tři! Taky URBIN! Také jeden z nejmodernějších kosmických křižníků! Za několik dní by byl opět plně schopen činnosti! Tenhle křižník...

Najednou se mu zatočila hlava. Ruce se roztráslly, srdce rozbušilo a pulz zběsile zrychlil.

Norman Dewitt, guvernér Země, diktátor jejích obyvatel, se dopotácel do křesla. „Mám šok!“ pomyslel si. „Třesou se mi ruce! Takhle mě nikdo nesmí vidět!“ Celé jeho sebevědomí se zoufale bránilo slabosti.

Téměř bez přemýšlení stiskl na stole tlačítko automatického uzamčení obou dveří. Potom se zhroutil. Čelo mu pokrýval studený pot.

Teprve o několik minut později se znovu plně ovládal. V jeho tmavých očích se zlověstně blýskalo.

Myšlenky se řadily. Geniální myšlenkový stroj tohoto muže se pouštěl do rekapitulace. Systematicky, obraz po obraze, událost za událostí. Až ke katastrofě.

Potom vstal. URBIN se daleko nedostane, není schopna letět do kosmu. Chytí ji a přivedou zpět. Ale bylo tu ještě něco... Diktátor stiskl tlačítko videofonu. „Okamžitě nějaké vznášedlo! A dejte hledat Eylerse! Chci s ním mluvit!“

Norman Dewitt uvolnil centrální zamykání dveří do pracovny a vyšel ven na chodbu. Tlumil v sobě neustále narůstající a sílící bezmocný vztek.

Na místě se na vlastní oči přesvědčil o rozsahu katastrofy. HELLIS a DORADO nebyly v dohledné době použitelné.

„Akci Alamo Gordo zrušit! Všechny použitelné muže nasadit na opravy. Kapitáni lodí DORADO a HELLIS převezmou velení! Vydejte rozkaz svým čtyřem stíhačkám: najít URBIN a přinutit ji k přistání!“

Norman Dewitt se otočil na podpatku a vracel se ke vznášedlu. V jedné věci se však velice mýlil: loď URBIN už nikdy neuvidí. Měla příliš velký náskok.

* * *

Kapitán Tekla, velitel VESTY - jedné z menších kulovitých lodí, používaných jako stíhaček, netrpělivě bubnoval prsty o desku stolu. „Co je? Proč pořád nedostáváme URBIN do zaměřovačů?“

„Zakřivení zemského povrchu, pane! Loď už je pravděpodobně příliš daleko. Kdybychom ji chtěli zachytit, museli bychom vystoupat do výšky takových 20 až 30 kilometrů!“

„Zbláznil jste se, Ti-Moone? Víte, co by se pak stalo? Ne, že bychom my zaměřili URBIN, ale bojový křižník by zaměřil nás. Hned bychom schytali salvu tlakových paprsků. Mezitím jste si už zjistil, jak dopadly HELLIS a DORADO, že?“

Poručík Ti-Moon nemínil ze sebe dělat obětího beránka. Zmlkl a myslel si své. Kapitán Tekla byl stejně jako ostatní kapitáni těch nejmenších lodí jen málo zkušený. Lépe řečeno nezkušený... Když se pak znovu prudce obrátil k Ti-Moonovi, už věděl, co po něm bude chtít.

„Ti-Moone, vy jste jeden z nejzkušenějších důstojníků na mé lodi. Také dobře víte, že to, co děláme, musí být, i když proti tak velké lodi stejně nemáme šanci. Norman Dewitt neví o taktice bojových akcí vůbec nic. Ať si za URBINEM pošlou větší loď. My poletíme k severu. Třeba nám pomůže náhoda!“

„Rozkaz, pane, kurz k severu!“

* * *

Larsenovy předpoklady vycházely. Na rozdíl od mnoha diktátorových důstojníků neměl jen zkušenosti z kosmu, nýbrž disponoval i zcela precizními vědomostmi o technických možnostech jednotlivých typů lodí.

„Bowe, dávají nám pokoj! Přinejmenším jsou na vážkách. Na Cent Fieldu je zřejmě chaos. Než se vzpamatují, budeme za horami!“

Spojil se s To Yukanem, jenž se mezitím s částí svých mužů stáhl do spojové a zaměřovači centrály. „Jak je zabezpečen otvor ve stěně lodi?“

„Neprojde tam ani myš. Všechny vchody k němu jsou zamčeny a střeženy.“

„Oukej, To Yukane! Během půl hodiny dorazíme k cíli! Dám vám ještě přesné souřadnice, je důležité, abychom jej neminuli. Jakákoliv časová ztráta se nám může stát osudnou!“

Pak Aztékovi udal přesnou pozici úkrytu.

To Yukan se zamračil. „Larsene, doufám, že vaše informace budou správné, protože na Zemi není mnoho míst, kam schovat 400 metrovou loď?!“

„Musíme to risknout, To Yukane! Já jen věřím, že Dewitt a jeho lidé neměli nikdy čas starat se o Antarktidu... Projekt, o který nám půjde, byl svého času stejně tajný jako T-XXX! Naše šance jsou dobré!“

URBIN se v nízké výšce hnal k jižnímu pólu. Počasí bylo stále nepřívetivější. Mraky visely velmi nízko. Čím dále za sebou nechávala Hornův mys, tím chladněji bylo. Stále pomaleji letící lodi zuřily v ústrety sněhové bouře, o plášť lodi bušily miliony ledových krystalů a zahalovaly ji do chladné mlhy. Lepší počasí si ke svým záměrům nemohli přát.

Přesně nad pólem se nacházela Scottova plošina. Larsen ji ihned rozeznal. Pomalu se blížil ke sněhem pokrytým, zčásti zledovatělým skaliskům. A pak to uviděli všichni; obrovitý kráter v místě, kde se kdysi před invazí nacházela radarová stanice. Nyní zničená, spálena, roztavena. Sníh přikrýval místo zkázy jako veliké prostěradlo. Jizva na tváři Země. Místo, kde zahynuly tisíce lidí.

Larsen se probral ze zamyšlení. „Připravit k přistání!“

Pak následovaly krátké a jasné rozkazy.

URBIN zvolna klesala.

„Vše v pořádku, Larsene,“ hlásili To Yukanovi lidé. „Nikde žádné cizí zaměřovači paprsky, nikde žádná nalétávající kosmická loď!“

URBIN se ponořila do kráteru. Mohutná koule se v něm ztratila... Motory utichaly. Nahoře zuřila bouře, která ji pokryje sněhem...

To Yukan vyskočil ze sedačky. Pro něj a jeho muže teprve nyní začínala vlastní práce. URBIN nezůstane v úkrytu na věčné časy. Ale do té doby, než znovu vyrazí, se všichni musejí řádně připravit...

* * *

Bernd Eylers nemínil Dewittův rozkaz ihned uposlechnout a okamžitě k němu přijít. Dobře věděl, že právě v tuto chvíli nebude s rozruženým Dewitem kloudná řeč. Eylers si nic nenamlouval: Dewitt stále ještě ovládal a řídil podstatnou část své dřívější moci, přestože se mu minutu za minutou hroutila v rukou.

Eylers začal přecházet po místnosti a uvažovat: ztráta URBINU musela být Dewittovi jasná. Jenom Dhark mohl mít zájem na ztenčení síly pozemské flotily. Znamenalo to však i další impuls pro Robony, kteří se chtěli zbavit Dewitta, ale ne proto, aby se Dhark mohl vrátit - Roboni sami toužili po moci... Nyní museli něco podniknout i oni.

Bernd Eylers znervózněl. Bytostně cítil, že se něco stane, ale netušil, co by to mohlo být... Krvavý teror to nebude, Dewitt byl vojensky příliš silný... Ale ať kdokoliv udělá cokoli, bude muset dávat pozor, aby neudělal chybu... V boji o moc by taková chyba mohla vyvolat rozhodující střet.

Bernd Eylers měl mít v tomto ohledu plnou pravdu.

K Dewittovi do vládní budovy se vydal teprve dopoledne, poté, co uskutečnil všechna opatření týkající se jeho osobní bezpečnosti.

Dewitt ho přijal podmařený a nevlídný. „Dal jsem vás zavolat, abyste přišel ihned. Ihned, Eylersi, to znamená ihned po napadení lodí HELLIS a DORADO! Proč jste nepřišel?“ Jeho temné oči žhnuly.

„Já vám to povím přesně, Eylersi!“ pokračoval, aniž by bývalému šéfovi GBO ponechal čas na odpověď. „Měl jste prostě strach, že se mi budete v té věci muset zodpovídat, že vás dám zavřít, nebo dokonce odsoudit k smrti. Je to tak?“

Eylers přitakal.

„Nu dobrá, hrajete s otevřenými kartami, Dewitte. Já tedy také. Máte docela pravdu. Dnes v noci jste byl po ztrátě těch lodí nepříčetný, Dewitte! Já osobně tu záležitost nepřivítal a je mi jedno, kdo ji zinscenoval. Snad je vám alespoň tolik jasné, že Roboni tentokrát ve hře nebyli. Patrně počítají s tím, že se střetnete s Dharkem a že oni budou těmi třetími, kdo se bude nakonec smát, proto nemohou mít zájem na tom, aby vaše flotila utrpěla předem nějakou výraznou újmu! Ale tři lodě této třídy výraznou ztrátou jsou! Takovou ztrátu si žádná flotila nemůže dovolit!“

Dewitt pozorně naslouchal. Pomalu se přestával mračit.

„Teď se musíme mít na pozoru, Dewitte, oni něco chystají. Nejmenší záminka, a začnou!“

Guvernér vyskočil.

„Eylersi, vy jste jeden z nejnebezpečnějších mužů, s jakými jsem se kdy potkal. Máte pravdu, my všichni, všichni obyvatelé Země sedíme na sudu se střelným prachem! A nemůžeme proti tomu nic dělat! Kdokoliv z nás teď něco udělá, ať vy, Dhark, nebo já, každý může udělat rozhodující chybu. My víme, co chceme, ale vědí to i Roboni? Jsou to lidé, nebo naprogramované bytosti? Čí zájmy zastupují? Proč se pod léčivým zařízením nenormalizovali? A nezapomínejte, váš přítel Dhark je sem dovezl z Robonu. A já udělal tu druhou chybu: že jsem jim svěřil klíčové pozice!“

Eylers pozoroval diktátora, v jehož tváři škubaly mimické svaly. Začínal snad diktátor konečně chápat, že moc, kterou si vybral - násilná moc jednotlivce nad masami - už nemohla na Zemi dlouho obstát? Cítil, že jediný, kdo byl schopen pokračovat a vést lidstvo svou cestou, je právě jen Ren Dhark?

„Dewitte, proč to nevzdáte? Sám musíme vidět nesmyslnost toho...“

Diktátor se prudce otočil. Jeho oči sršely hněvem. Náhle, bez přechodu. „Eylersi, jestli je vám život milý, už nikdy nic takového neříkejte! Já buď vyhraju, nebo prohraju! Nic mezi tím! Absolutně nic! A pamatujte si: ještě jsem tím silnějším já! Ještě stále se mě Dhark musí bát! To on by se měl vzdát! Ne já! Pak se s Robony vyrovnám raz dva!“

Bernd Eylers pokrčil rameny. Beze slova se obrátil a usedl do křesla. „Tak proč jste si mě nechal zavolat, Dewitte?“ zeptal se chladně a neosobně.

Ale guvernér se k odpovědi už nedostal.

Rozzářila se velká videofonní obrazovka a na ní se vynořila unavená tvář nějakého důstojníka. „Důležité hlášení z flotily, pane! Kapitán lodi BERNHARDTS STAR...“, důstojník tázvě pohlédl na Eylerse, stojícího v záběru.

„Mluvte!“ ostře vyhrkl Dewitt.

„Silný svazek lodí se rematerializoval před čtyřmi minutami ve vzdálenosti 17 světelných let před slunečním systémem!“

Eylers i Dewitt pobledli.

„Cizí loď?“ sykl diktátor.

Oficír zavrtěl hlavou. „Ne, pane. Jsou to Dharkovy lodě, zachytili jsme jejich vysílání.“

Guvernér za psacím stolem zkameněl.

„Commandera Lloyd a ke mně! Ihned! Bez ohledu na jeho současný fyzický stav. Rozkaz flotile, aby bez ustání střežila každý krok cizích lodí. O všem mne neustále informujte! Přeji si být informován o sebemenších pozorováních a vyhodnoceních! Já, osobně! Konec!“

Eylers automaticky vstal. „Takže už je to tady, Dewitte! Jakmile se o tom Roboni dozví, udeří! Já ihned zmobilizuji své lidi! Všechno ostatní je nyní nedůležité!“

Aniž by Čekal na odpověď, spěšně opustil místnost...

* * *

Ale nejenom tři velké skupiny, bojující o moc na Zemi, pociťovaly v těch hodinách napětí. I ve velínu POINT OF se muži shlukovali kolem Dharka jako kuřata pod křídly kvočny.

„Já tomu prostě nevěřím, že Eylers přeběhl k Dewittovi! Nevěřím a basta!“ řekl Dan Riker tónem, který nepřipouštěl pochybnosti. „Přesto se však na Zemi muselo něco stát. Nepřichází k nám žádná zpráva, nevysílá žádný agent, dokonce i sám Larsen už čtyřicet hodin mlčí! Obávám se, že musíme něco podniknout, nebo tu partii prohráme! Naši přátelé mají právo na naši ochranu!“

Ostatní se otočili k Renu Dharkovi, který se diskuse zatím neúčastnil a jen pozorně naslouchal. Jak bylo pro něj typické, chtěl se stůj co stůj vyhnout krveprolití a tím tedy i bitvě s Dewittovou flotilou, přestože věděl, že se mohl na své muže, jako i na POINT OF, plně spolehnout.

Už několik nekonečných hodin si lámal hlavu, jakým způsobem v několika Blescích nepozorovaně proniknout na Zemi.

„Máš pravdu, Dane, na Zemi něco nehraje. Musíme se dozvědět, co se tam stalo. Bernd Eylers není muž, který by tak silné, navíc nezašifrované volání o pomoc posílal zbytečně. Ale neoddávejme se iluzím. Dewittovy lodě by proti nám zahájily palbu. To by znamenalo ztráty, velké ztráty, A to na obou stranách!“

Pozorně pohlížel na všechny své věrné...

„Má někdo nějaký návrh?“ zeptal se pak.

Poslední rozhodnutí bylo na Dharkovi, to všichni věděli, ale byli mu vděční, že se s nimi radí, že jim naslouchá. Protože akce, o kterou právě šlo, se týkala všech bez výjimky. Na jejím úspěchu či neúspěchu závisel celý další osud lidstva a mateřské planety.

Riker promluvil za všechny. „Rene, už jsme taky mysleli na commandera Huxleye a jeho FO-1. Díky štítu neviditelnosti nemůže být Dewittovou flotilou zpozorován. FO-1 má navíc dostatek místa, aby mohla naložit několik Blesků i s piloty. A to nemluvím o Huxleyovi a jeho prvotřídní posádce!“

Velínem se ozvalo souhlasné mručení.

„FO-1 by pro Dewitta a jeho bandu znamenalo pěkně zlý překvapení, Dharku!“

Ren Dhark zvolna přitakával, pak ale zavrtěl hlavou. „Máš úplnou pravdu, Dane, ale FO-1 nepřípadá v úvahu... Huxley hlídá naše vědce na Deluge... Dostal ode mne rozkaz se odtud nevzdalovat. Bez Deluge a její techniky jsme ztraceni.“

Pak se bezděčně zastavil před obrazovou koulí. Najednou sebou trhl. Nevěřicně, fascinován zíral na to, co se v blízkosti POINT OF pohybovalo kosmem. Zvolna se donutil ke klidu... Když se pak znovu otočil k ostatním, už vyzařoval svoji obvyklou rozhodnost a energii. Rozhodnost, které se jeho muži bez odmlouvání podřizovali.

„Tam venku je řešení našeho problému!“

Ukázal na obrazovou kouli a na to, co se každou vteřinou stávalo viditelnější.

Ale muži ve velínu dělali nechápavé obličeje.

Teprve když jim několika slovy vysvětlil svůj plán, pochopili. Arc Doorn se plácl rukou do čela. „Jsme to ale hlupáci! Proč jsme na to nepřišli dřív? Ty hypertechnické krámy kolem dokola nás zaslepují, ještě pár let a budou z nás úplní tupci!“

Stísněná nálada byla tatam. Muži se rychle pustili do kontroly Dharkova plánu. Hledali skrytá rizika. Žádná nenašli...

* * *

Ručičky hodinek neúprosně ubíhaly. Sledovaly je dvě oči. Chladně, bez vzrušení. Oči Robona.

Pár vteřin nato dal Scholf svým Robonům znamení. Zářivý, modrobílý energetický paprsek hořáku se zakousl do hlavního

kabelu šachty. Štola se naplnila štiplavým kouřem. Robonům to nevadilo, měli plynové masky, které jim propůjčovaly vzhled příšer.

Rozzářila se ruční svítilna. Světlo procházelo kouřem k řezanému místu.

Scholf spokojeně přitakal a opět se podíval na hodinky. V tuto chvíli dělaly skupinky jako ta jeho podobné věci na padesáti dalších místech.

Syčení hořáku bylo náhle přehlušeno hlasitou ranou. V kabelové šachtě propuklo peklo. Roztaveny kov kabelů, silných jako paže, vyvolal krátké spojení, jejichž energie se nyní vybíjela v šachtě.

Scholf zařval rozkaz.

Energetický paprsek hořáku zhasl. Roboni popadli přístroje a ve světle ručních svítilen prchali pryč. Museli si pospíšet, protože v elektrárně byl mezitím už určitě vyhlášen poplach. Scholf počkal, až muži zmizí z dohledu a pak z opasku odepnul pouzdro s jedním kilem plastitu. Opatrně nastavil časový spínač. Tato část zásobovací šachty musela být zcela zničena, jinak by jejich snahy byly marné. Opravárenské skupiny elektrárny místo brzy objeví a za několik hodin by kabely dokázaly spravit. Když to tu však vyhodí do vzduchu, neporadí si s tím ani ten nejšikovnější řemeslník.

Zastavil se několik metrů před kabinou zdviže. Pohnula se. Kdyby došlo k sebemenší závadě, bylo by zle. Plastit exploduje za sedm minut.

To by byl Scholfův konec.

Ale výtah pracoval a vyvezl ho i se skupinou nahoru na povrch. Po několika dalších minutách už Roboni seděli ve vznášedle. Stroj se zvedl, zavyl a pak temně zaduněla země pod ním. Ze šachty vyplázl oheň do noci svůj jazyk. Země se nadzvedla a vozovka silnice popraskala. Z prasklin začal po chvíli stoupat dým...

Scholf oknem letounu spokojeně sledoval obraz zkázy.

„Varování!“ zamumlal. „To bylo teprve varování! Jestli se nezachovají podle našich představ, čekají je další překvapení!“

Vznášedlo se pak nikým neviděno, nezpozorováno, ponořilo do noci.

V té hodině bylo zničeno ještě dalších devětačtyřicet zásobovacích šachet. V padesáti nejdůležitějších továrnách Země zhaslo světlo, zastavily se stroje...

Hlášení z dotyčných továren přicházela váhavě, pozvolna, protože nejdříve ze všeho se elektrárny snažily opravit závadu. Pak ale bylo postupně stále jasnější, že to byla sabotáž, provedená všude stejně a ve stejný čas. Padesát potravinových továren světa bylo vyraženo z provozu. Tahle sabotáž měla následky, které se musely projevit v zásobování obyvatelstva už hned další den!

Norman Dewitt pěníl zlostí, když přišly první zprávy. Když pak pochopil, co se vlastně stalo, ztichl.

Do pracovny se vrátil Bernd Eyler. I on byl pobledlý a vypadal unaveně.

„Dewitte, jestli se to lidé na Zemi dozví, tak si raději ani nepředstavuju, co se bude dít. Spolehněte se, že to Roboni budou chtít využít pro sebe. Musíme ihned něco podniknout, musíme najít hlavu té hydry. Ale rychle!“

Guvernérovy temné oči se nejistě zatřpytily. „Ale jak, Eylersi? Copak máte nějaké řešení? To si myslíte, že se vám jejich šéf sám přijde představit a pak se vzdá?“

Diktátor se potil, ruce se mu chvěly.

Eyler už na něj přestal brát ohledy.

„Panebože, copak si nedokážete spočítat, že všechno, co se dosud stalo, včetně ztráty tří křižníků, nebylo zatím vůbec nic?! Zato tenhle noční útok Robonů na šachty ohrožuje životy nás všech! To už směšné není! Jestli mají zítra a pozítří masy lidí hladovět, jestli přestane fungovat zásobování, tak tady budete mít povstání, jaké jste v životě nezažil! To byste pak musel svoji slavnou flotilu použít k ochraně těch několika málo lidí, kteří neztratili hlavu.“

A pak by to znamenalo krev, potoky krve, nesmyslnou krvavou koupel, Dewitte!... Byla by tu jedna možnost, ale...“

„Mlčte, Eylersi, nechod'te na mě s Dharkem! Ohledně něho už jsem vám svůj názor prozradil a nemíním na tom nic měnit! Za žádnou cenu!“

„Myslel jsem si to. Nemáte na to, abyste se vzdal, když prohráváte. Ne, vy nedokážete překročit svůj stín!“ Díval se přímo do zuřivých, vztekklých diktátorových očí. Co se to stalo s tím nebezpečně chytrým supermanažerem? Kde zůstal ten geniální

státník, jehož šikovným politickým manévřům podlehl dokonce sám Ren Dhark?

Ale Eylers ho nepodceňoval. Dobře věděl, že raněný tygr je dvojnásob nebezpečný.

„Dal jsem vědět svým nejlepším lidem, Dewitte,“ pokračoval Eylers. „Jedou sem Jos Aachten van Haag a Chris Shanton se psím robotem Jimmym. Jede sem také Jupiter Fendrokk...“

Guvernér nadskočil jako uštknutý zmijí. „Eylersi, vy se odvažujete sem ke mně povolávat někoho jako je Fendrokk? Muž, který proti mně poštvál celé Alamo Gordo...?“

„To teď nehraje roli! V současné situaci se bez něho neobejdeme!“

Dveře se otevřely a dovnitř se vsunul tloušťík Shanton. Jeho mohutné tělo chvíli setrvalo mezi dveřmi. Na první pohled pochopil, oč tu jde. Za ním pak vešel Jos. I on se tvářil ustaraně.

„Kde je Jupiter Fendrokk?“ zeptal se Eylers po chvíli.

„Už je na cestě. Může jít o hodiny, Eylersi. Ten chlap má kontakty, o kterých se nám nesnilo. Nechtěl čekat...“

„Dobrá, možná má Fendrokk pravdu. Každá minuta je drahá...“

Eylers pochopil Josovu skrytou informaci. Fendrokk se možná skutečně neodvažoval vstoupit do jámy lvové.

„A Jimmy?“

„Je venku, Eylersi, tam je platnější než tady,“ zafuněl Shanton a klesl do Dewittova křesla, aniž by požádal o svolení.

Diktátor se ovládl, ale stálo ho to určité přemáhání. „Takže, Eylersi, poslouchám. Jak si tu věc představujete?“

Bernd Eylers začal. Mluvil dobře půl hodiny. Dewitt se hned od začátku zajímal o detaily. Se zájmem naslouchal, sám předkládal své návrhy a v duchu obdivoval neuvěřitelnou bystrost bývalého šéfa GBO.

* * *

Jos Aachten van Haag se bavil. Řídil letoun, ve kterém kromě něho seděli ještě Chris Shanton a jeho psí robot Jimmy.

„Ten Dewitt se ale pěkně smažil ve vlastní šťávě, hochu, hochu...“

Shanton přítakal. „Zato vy se teď hrnete do pěkný kaše... Poslouchejte, já si myslím, že je to sebevražda, Josi, že se chcete vydat do hlavního štábu Robonů. Starý časy jsou pryč. Řekl bych, že nejlepší, co se vám může stát, že vás někam ukliděj, jestli vás rovnou nezabijou. Vy toho o Robonech víte až moc, to vám ještě nedošlo?“

Jos překvapeně vzhlédl. „Máte pravdu, Chrisi! Ale my se přece musíme pokusit...“

„Nesmysl! Stačí, když si Dewitt bude myslet, že to děláme. Vy Robony stejně nepřesvědčíte, aby všeho nechali a nevyužili krizi pro sebe. Jejich chování přece jednoznačně potvrdilo, že mají síly i prostředky, že by se s revoltujícíma masama vypořádali po svém. Oni chtějí ovládnout Zemi, Josi!“

Jos zavrtěl hlavou. „Chrisi, buď jsme pomalu všichni hysteričtí, anebo už nevidím věci takové, jaké jsou. Několik tisíc Robonů proti všem? Proti Dewittovi a Dharkovi? Proti celému lidstvu?“

Chris Shanton netrpělivě udeřil pěstí o opěrku křesla. „Josi, k čertu, co to s váma je? Odkud chcete vědět, že se Roboni nepaktujou s Giantama? Kdo vám řekne, že nejsou spojení s těma tajuplnějma dvouprstencovejma loděma? Nikdo neví koho, ale někoho za sebou musej mít! Proč by se tolik snažili?“ Zamyšleně se zahleděl oknem na hvězdy.

„Ne, Josi, my se vrátíme. Rozmyslel jsem si to. Dewitt si myslí, že jsme v Evropě. Pro mě platí jenom jedno: musí sem Ren Dhark. Na chvíli se ztratíme, nebudeme reagovat na žádný volání. Tentokrát nebudeme informovat ani Eylerse a uděláme to na vlastní pěst!“

Jos si Shantona překvapeně prohlížel. „Co k čertu máte za lubem, Chrisi?“

„To se dovíte pozdějc. Teď už konečně změňte kurz! K jihu, oukej?“

Jos Aachten van Haag pokrčil rameny a poslechl.

* * *

Čím dále na jih letěli, tím byl Jos neklidnější. Sem tam tázavě pohlédl na Shantona, ale ten si hověl v křesle jako meditující Buddha. Oči měl přivřené a něco si brumlal s Jimmym.

Kdyby ho Jos neznal dobře, určitě by už zapochyboval o jeho zdravém rozumu. Takhle ho však nepřerušoval ani pak, když vletěli do špatného počasí. Slunce se ztratilo za rychlými, černými mračky.

Když se pod nimi objevily první ledovce, Jos se znovu otočil. Neklid v něm vzrůstal. Že by Shantonovi nakonec opravdu přeskočilo? Koneckonců museli poslední dobou přestát řadu těžkých dní a nocí...

Shanton otevřel oči. „Leťte dvacet stupňů západo-jihozápadně, Josi. Máte mě asi za blázna, já vím. Ale musel jsem ještě jednou vyhodnotit Jimmyho informace ze včerejší noci... Jestli se nemýlím, tak znám místo, kde přistála loď URBIN!“

Jos sebou trhl. Ihned pochopil. Jeho zkušenosti a znalosti v technické oblasti stačily k tomu, aby si uvědomil, co se uplynulou noc stalo. „Máte na mysli Blesk, který ukořistili Mike Bow a Larsen?“

Shanton přitakal. „Jistě. Larsen musí v Blesku okamžitě startovat k Dharkovi. Musí mu podat zevrubnou zprávu o všem, co se na Zemi udalo a děje. Jenom tak může Dhark vytvořit dobrý plán. Povídám, Josi, nemáme moc času. Odhaduju to maximálně na osm dní, než se lidi začnou hlady bouřit a než toho Roboni využijou, aby je poštvali proti Eylersovi a Dewittovi!“

Jos přikývl a upřesnil nový kurz lodi. „Ale jak ke všem čertům může Larsen proniknout kordonem lodí kolem Země? Jestli ho zaměří, je bez šance, Shantone!“

Tloušťák zabrumlal něco nedefinovatelného. „Nevím jak, ale musí to dokázat. Proto taky s ním chci mluvit osobně, Josi. Třeba nás něco napadne!“

* * *

Nalétávající Jett byl zachycen zaměřovači URBIN dlouho před tím, než přiletěl. Larsen letoun sledoval přivřenýma očima.

„Jeden z nejmodernějších Jettů z Dewittových hangárů!“

Okamžitě se spojil se zaměřovači centrálou, „Sledujete kromě tohoto letounu ještě někoho dalšího?“

Službu konající seržant zavrtěl hlavou. „Nic, pane, kromě něj vůbec nic.“

Mike Bow a Larsen na sebe pohlédli.

„Dejte raději vědět To Yukanovi, Bowe. Člověk nikdy neví...“

Potom všichni ve velínu URBINU překvapeně sledovali, jak letoun přistál na ledové krustě vedle kráteru. Sněhová bouře mezitím polevila. Na nebi se mračna místy protrhávala a objevovalo se slunce.

Kryt letounu se otevřel. Pak z kabiny vylezl neuvěřitelně tlustý muž a za ním svižné, pružné tělíčko.

Ralfu Larsenovi překvapením spadla čelist.

„U všech démonů Galaxie, to je přece Chris Shanton!“

Larsen horečně uvažoval.

Shanton se rukama několikrát udeřil do těla, aby se zahřál a pak lezl zpátky do letounu.

„Vezmu si Blesk, Bowe, To Yukan mě doprovodí, může pak Shantona zavést dírou po průstřelu do lodi!“

Za deset minut si už na ledové plošině potřásali rukama. A za okamžik byli všichni v útrobách obrovité kulovité lodi.

* * *

Echu Ezbal stál před svým kamenným panstvím. Jeho dlouhé, bělostné vlasy svítily v odpoledním slunci. Pohledem spočíval na zasněžených vrcholcích himalájských obrů. Tady bylo ticho. Žádné války, žádná honička. Čas se tu zastavil.

Hluboko dole v údolí šuměly a prskaly vody řeky Brana.

Echri Ezbal zamyšlené pohládl svého psa Urru a o nohy se mu otrěl velký černý kocour.

V rysech starého muže byl mír a klid.

Pak k němu přistoupil tmavovlasý Ind. „Jsme připraveni, Echri.“

Stařec přitakal. Bez odpovědi se otočil a vykročil k jeskyni. Prošel několika místnostmi a nakonec se zastavil před posledními dveřmi. Naposledy pohládl zvířata, která ho celou dobu věrně následovala.

„Jděte!“ přikázal tiše. „Jděte a jestli to bude Brahma chtít, zítra se zase uvidíme!“

Kočka a pes poslechli. Oba se rozběhli pryč. Když zaskřípaly dveře, za kterými Ezbal zmizel, Urra se ještě ohlédl.

Stařec vešel do rozzářené místnosti, ve které stála řada naleštěných přístrojů a agregátů. Člověk by to v útrobách Himalájí nečekal.

Bez váhání vykročil k operačnímu stolu. Klidně, zvolna se svlékl a lehl si na operační stůl. Asistenti k němu připojili les sond a elektrod, vedoucích od tuctů přístrojů.

Ind, který Echriho přivedl, pak odešel k trezoru se stovkami podchlazených virových kultur. Jednu z lahví vzal a nabral z ní do injekční stříkačky tekutinu.

Pak přistoupil k Echrimu Ezbalovi.

Podíval se na něj.

Stařec ještě jednou přitakal. Se zavřenýma očima přijal tekutinu do svého těla. Napjalo se. Ezbal podvědomě pocítil klidnou prázdnotu, do které upadal a pak už ztratil vědomí.

Jeho čtyři asistenti pozorovali přístroje a velké hodiny. Ručička nemilosrdně ukrajovala vteřinu za vteřinou. Potom zvolna vysazovaly funkce orgánů v Ezbalově těle. Po sedmi vteřinách dýchání, po deseti srdeční činnost. Ve dvacáté vteřině po injekci klesl ukazovatel encefalografu na nulu. Po čtrnácté vteřině vyhasly všechny tělesné funkce Echriho Ezbala. Starý Ind byl v klasickém slova smyslu mrtev. Asistenti z něj opatrně sňali dráty a pak jej společně odnesli do místnosti s mraznicí, naplněnou tekutým dusíkem, do které před několika dny Echri Ezbal po stejném experimentu ponořil psa Urru.

Automatika pak uložila do stejné tekutiny i samotného Ezbala. Teplota v mraznici dosahovala mínus 192,4 stupňů Celsia. Asistenti mlčky opustili místnost. Pak v laboratoři připravili vše na příští den.

Za čtyřiaadvacet hodin se celý proces zopakoval opačným směrem.

I když už měli své zkušenosti s pokusem na psovi, když nyní na stole znovu leželo tělo a mělo oživnout, měli ve tvářích vepsanou starost a snad i strach.

Avšak experiment probíhal precizně. Přesně jako u psa Urry. Po devíti vteřinách se poprvé pohnul encefalograf, krátce nato začal fungovat mozek. Potom srdce, pak dýchání. Sedmnáct vteřin po injekci Echri Ezbal otevřel oči.

Chvilí hleděl do světél nad operačním stolem a jeho kůže mezitím ztrácela mrtvolnou, voskovou bledost. Pak vstal a sklouzl ze stolu.

Zhluboka se nadechl.

„Naše úvahy byly správné. První krok k úspěšnému vyřešení našeho vědeckého úkolu byl vykonán. Zítra začneme s dalším

komplexem. Vypadá to, že Dhark uvažoval správným směrem. Lidstvo patrně vstupuje do nové epochy!“

Zamyšleně si vzal šaty a oblékl se. Než opustil místnost, uklonil se svým asistentům. To byla největší pochvala, jaké se jim od Mistra mohlo dostat...

* * *

Roboni se mezitím chystali ke svému druhému zničujícímu úderu proti Dewittovi a Eylersovi a proti stále ještě kosmem bloudícímu Dharkovi. Ovšem zdálo se, že přecenili sílu a schopnosti sítě tajných agentů.

Kromě vládního vysílače v Alamo Gordu, jenž byl nadále v rukou Normana Dewitta a jeho lidí, existoval na Zemi ještě jeden supersilný vysílač, disponující celosvětovou působností. Na Eylersovu radu nevydal Dewitt žádné oficiální prohlášení k sabotážním akcím, aby ještě více nepodpořil neklid mezi obyvatelstvem a neproměnil ho v hysterickou paniku.

Odpoledne toho dne, kdy se ve vzdálených Himalájích probudil k životu mrtvý člověk, se k hlavní budově londýnského vysílače řítily dva letouny.

Jiné skupiny menších letounů, z části obsazené i Dewittovými troopery, obsazovaly menší, regionální vysílače.

Bernd Eylers a Jupiter Fendrokk seděli na pilotních křeslech svých letounů a každý měl za sebou v prostoru pro mužstvo padesát po zuby ozbrojených bojovníků.

Eylers se videofonem spojil s Fendrokkem. „Kryjte mi záda, Jupitere, já převezmu hlavní budovu. Obávám se, že to tentokrát bez přímého střetu nepůjde. Ale nedá se nic dělat!“

„Oukej, Eylersi, doufejme jen, že to všude vyjde, jinak by bylo zle!“

Pak upozoroval, jak Eylersův letoun začíná prudce klesat, a potom už neměl čas ho sledovat.

„Pozor, Fendrokku, ti mizerové začínají vysílat. Eylers přijde pozdě!“ vzrušené ohlašoval palubní spojař. „Než se Eylers dostane do vysílací centrály, bude pozdě!“

Jupiter Fendrokk nepotřeboval mnoho času k rozhodování.

„K anténám! Rychle!“

Letoun prudce obrátil a namířil si to přímo k obrovským stěžňům, vysílacím anténám, dotýkajícím se mračen.

„Hlídkové čluny na pravoboku! Útočí na nás, zatraceně, útočí!“

Jupiter Fendrokk se krátce rozhlédl. „Přidejte! K anténám!“

Pilot zrychlil. Troopeři se mezitím automaticky kryli. Nevýhodou těchto letounů bylo, že měly zbraně téměř výhradně jenom na zádi. Navíc byly příliš rychlé, aby bez přímého náletu a automaticky nějaký cíl zasáhly.

Jupiter si přisedl k zaměřovači automatické zbraně. Bleskurychle zaměřil do optiky jednu z antén a stiskl spoušť. Letounem to trhlo, když vyslal své zničující paprsky. Zbraně zasáhly naprosto přesně. Těžký vysílací sloup se kácel k zemi, strhával sebou dráty a spojení s ostatními stěžňům podobnými anténami.

Pak propukl boj s pronásledovateli. Jejich energetické prsty syčely kolem Jupitera a jeho mužů. Pilot riskoval a plnou rychlostí se řítíl proti hlavní budově vysílače. Donutil tím pronásledovatele, aby zastavovali palbu, pokud nechtěli zranit své spojence.

Fendrokk koutkem oka zaznamenal, že Eylersův Jett přistál před hlavním vchodem, že se otevírají jeho vstupy a že z něj vyskakují postavičky. „Přistaňte, Cashi, ihned přistaňte. Co možná nejbliž ke vchodu, aby po nás nemohli střílet. Ve vzduchu by nás za chvíli dostali!“

V následujícím okamžiku se jim pásy zařezávaly do ramen. Pilot prudce zbrzdil stroj.

Jett klesal dolů téměř volným pádem. Pak zařvaly motory pohonu, které ho těsně před dopadem zbrzdily. Muži to znovu zacoulalo v sedačkách, pak se ozval úder, jak dosedli na tvrdou zem, ale úlek a zděšení zahnal Fendrokkův hřímající hlas: „Do toho, hoši, jedem! Okamžitě obklíčit budovu! Vstup dovnitř nikomu nepovolit! A hlídejte i letoun!“

Jupiter Fendrokk vyskočil ze stroje. Spolu se dvěma muži vběhli do budovy a namířili si to rovnou do vysílacího sálu. Jupiter spěchal za Eylersem. Netušil, zda si Eylers stačil ještě všimnout nalétávajících člunů nepřítele. Museli jednat, rychle jednat. Vysílač nesměl znovu padnout do rukou Robonů.

* * *

Eylers a jeho muži mezitím přiběhli k vysílacímu sálu. Tam teprve narazili na soustředěný odpor. „Plynové masky nasadit!“

Muži poslechli a podle Eylersových pokynů se rozmístili ke dveřím do sálu.

„Ted’!“

Dveře se rozletěly. Roboni už je nestačili zabarikádovat. Do místnosti vletělo deset kapslí s plynem Duplo-Dormyr a detonovaly ještě dřív, než dopadly na podlahu. Místnost zaplavil bílý kouř, ale v okamžik ho protrhávaly zářivé dráhy paprsků ze zbraní. A ve třetím patře hlavní budovy WIC (World Information Center) propuklo peklo.

Roboni se nemínili vzdát. Odkudsi se vynořily jejich posily s plynovými maskami na tvářích.

Eylersovo mužstvo se muselo stáhnout. Zhoršoval se výhled, všude dopadaly paprsky a tříštily nebo tavily materiál, vzduch se plnil dýmem, člověk nerozeznal přítele od nepřítele.

Jupiter Fendrokk měl ze schodiště docela dobrý přehled.

„Morgane, přiveď zbytek naší skupiny, ať se děje, co se děje. Jestli z toho Eylerse nevytáhnem, bude zle! Naši akci musel někdo vyzradit, už když jsme letěli k vysílači. O vlas jsme málem padli do pastí!“

Natáhl si plynovou masku. Když se Morgan chystal vypadnout, ještě ho chytil za ruku. „Pošli sem jenom půlku, se druhou polovinou se zkus dostat Robonům do zad. Musíme je sevřít do kleští. Kdyby něco, ohlas se videofonem, ale jenom ve vážném případě, jasný?“

Seržant se rozběhl.

Pro Eylersovu skupinu se situace stále zhoršovala. Roboni podnikali jeden zuřivý výpad za druhým. Praskaly první okenní tabulky. Jenom díky tomu, že podstatná část budovy byla postavena z nehořlavých materiálů, nedošlo ke katastrofě.

A pak přišel další výpad Robonů. Paprskometry syčely, muži křičeli a káceli se a docházelo k soubojům muže proti muži. Bernd Eylers kolem sebe zběsile tloukl, snažil se udělat si prostor, dát se dohromady se svými lidmi, aby vytvořili společný blok.

„Sem, chlapi, ke mně!“

Eylersův hlas pronikal chaosem dýmu, sténání a bojujících těl. A už zase se na něj řtili dva Roboni. Eylersovi se taktak podařilo uhnout paprsku ze zbraně jednoho z nich, pak pocítil, jak mu něco

sevělo paži a odmrštilo ho stranou. Byl to Jupiter Fendrokk, odhodil ho a pak sám padl k zemi. Něco prolétlo nad jejich hlavami, narazilo do stěny a roztránilo velké osvětlovací těleso.

Fendrokk vyrazil kupředu. Zařval z plna hrdla. Další řev vydávali muži, přibíhající po schodišti. Za zády Robonů křičela ještě jedna skupina trooperů.

Roboni se zarazili. Poplašeně se rozhlíželi. Nebyli najednou schopni odhadnout počet protivníků.

Fendrokkovi muži jejich zaváhání využili. Jeden z nich vypálil proti stropu miniraketu a na hlavy vyděšených Robonů se sypaly kilogramy prachu a suti.

„Ruce vzhůru! Odhod'te zbraně!“ zaduněl Jupiterův mocný hlas. Ještě než se Roboni probrali, Eylerovy a Fendrokkovy skupiny znovu zaútočily. Kde narazily na odpor, násilím ho zlomily. Za pár minut byl vysílač v Eylerově moci. Roboni stáli u stěny na chodbě a jeden po druhém byli spoutáváni. Většina trooperů hasila požáry v budově.

„To vám přijde draho!“ sykl velitel Robonů k Eylerovi. „Budete litovat, že jste nás přepadli!“

„Odved'te toho chlapa na separaci!“ ledově přikázal Eylers. Jeho šedo zelené oči naháněly strach. Tři mrtví, více než dvacet zraněných na obou stranách - smutná bilance toho dne. Bilance velice pochybného vítězství, o kterém nikdo nevěděl, jestli má vůbec nějaký smysl.

„Pane, podívejte!“ zvolal jeden z trooperů a ukazoval ven z okna.

Eylers přimhouřil oči, oslepené poletujícím prachem. „Jupitere, pojd'te sem, rychle!“

Agent přiběhl a podíval se ven. I on se zamračil. „Vypadá to vážně, Eylersi!“ zamumlal. „Tohodge jsem se obával.“

Z blízkého města se přibližovala obrovská masa lidí. Byli vybaveni klacky, kamením a podobnými provizorními zbraněmi.

Bernd Eylers horečně uvažoval. „Jupitere, dávejte tu pozor, za čtvrt hodinky jsem zpátky!“

Seběhl schody, ztratil se v útrobách svého letounu, doběhl do kabiny a popadl malý kufřík. Váhal jenom několik vteřin, pak se dal do práce.

* * *

POINT OF důsledně následovala hrušce podobný bolid, který musel pocházet odněkud z hlubin kosmu a nyní vandroval, tažen gravitační paží nějakého vzdáleného slunce. Bolid měl průměr asi 70 metrů a byl dlouhý zhruba 100 metrů.

Ren Dhark a Dan Riker pozorovali Blesk, který právě s Voncevem a jedním geologem na palubě opouštěl POINT OF. Měli namířeno k bolidu.

Byli oblečeni ve skafandrech, protože před vystoupením na bolid museli pozvolna vyčerpávat vzduch z kabiny. Když se tak stalo, geolog vyšel na jeho povrch. Překonal obvyklý strach z výstupu do volného kosmu a pod světly reflektorů Blesku rychle pracoval. Po půlhodině byl znám výsledek. „Kámen, obsahující vysoké procento kovů. Zlomů není třeba se obávat. Uvnitř bolidu však je pravděpodobně kaverna. Přibližnou polohu lze vyčíst z diagramu měření.“

„Oukej, vraťte se na palubu, podíváme se na to...“

Geolog nasedl do Blesku, zavřeli kabinu, odstartovali a bolid zvolna oblétávali...

„Nebesa, tady je nějaká díra..., ta musí vést dovnitř, do kaverny!“ hlesl po chvíli geolog.

Voncev jen něco zamručel a rovnou si to namířili do objeveného otvoru.

Za několik okamžiků se octli uvnitř bolidu v uzavřeném prostoru, do kterého by se pohodlně vešly dva Blesky. Nebylo to nic neobvyklého, bolidy bývaly i duté, tady však oba muže zarazil fakt, že když se rozzářily reflektory lodi, povrch kaverny se barevně třpytil a leskl.

Voncev otevřel kryt a oba vystoupili, vybaveni jenom příruční svítilnou. Geolog došel nejdříve k nazelenalému místu, pak k červenému a potom k modrému.

„Kov, Vonceve, je to všechno kov!“

Namířil na jednu z žil geografon a otestoval ji. Zjistil, že se bolid skládá z různých pevně spečených kovů.

„Myslím, že nemáme moc času. Sám víte, co se děje na Zemi. Tenhle bolid i se svojí kavernou přiletěl jako na zavolanou. Tak do toho, Dhark bude mít radost!“

Blesk opustil bolid pomocí intervalového pole.

Dhark pozorně naslouchal geologově zprávě.

„Vonceve, vraťte se tam a až uvnitř vytvoříte dost prostoru ještě i pro třetí Blesk, ohlaste se. Potom pokračujte, aby se dovnitř vešlo deset Blesků. Všechno ostatní prohovoříme posléze. Dejte se do toho hned, nesmíme ztrácet čas!“

Plynuly hodiny. Uvnitř bolidu pracoval celý tým odborníků a kousek po kousku rozšiřoval výdut' tělesa...

Když v bolidu zmizel šestý Blesk, Ren Dhark poklepal příteli Rikerovi na rameno. „Půjdeme si na chvíli lehnout, Dane. Tino Grappa a Congollon převezmou službu. Budeme potřebovat sílu! Pojd'!“ řekl a jemně Rikera postrčil. „Při mimořádných událostech chci být okamžitě informován, Congollone!“ řekl nakonec a ještě jednou pohlédl na obrazovou kouli. Ale v kosmu byl klid.

* * *

Chris Shanton si otřel pot z čela. Pak si ohmatal svoji mocnou zadní část a pohlédl na Ralfa Larsena. „Teda, já nevím, proč jste tenkrát museli všechny lodě přestavět. Giantská křesla byla, alespoň co se mých klasických forem týče, podstatně pohodlnější. Pořád ještě musím s hrůzou myslet na to, jak jsem strávil poslední noc na Hope v laboratoři Achmeda Tofira. Deset hodin jsem musel sedět na štokrdli! Na štokrdli, představte si!“ Tvář se mu stáhla do bolestné, vyčítavé grimasy.

Odpovědí mu byl burácivý smích přítomných mužů.

Ale Shanton brzy zase zvažněl. „Dost legrace, přátelé. Až To Yukan dokončí utěsnění díry v plášti lodi, URBIN vyrazí za Dharkem. A protože nevíme, kde se Dhark momentálně nachází, navrhuji, abychom letěli na Hope!“

„Na Hope?“ překvapeně vzhlédl Larsen.

„Na Hope,“ přitakal Shanton. „Poslouchejte: naší jedinou šancí je okamžitá krátká transice ihned po startu. Transitní souřadnice slunečního systému znám nazpaměť... Na Hope se schováme na Deluge, interval jeskynního systému nám poskytne dokonalou ochranu. Je přece jasné, že budeme sledováni! Muži jako Harold F. Lloyd nejsou úplní hlupáci. Jakmile zjistí vskokové a výskokové souřadnice transice, poletí za námi!“

„A pak?“ pohlédl Larsen na Shantona. „Přece mi nechcete namluvit, že se v hyperprostoru vynoříme těsně před Hope! To by bylo příliš nebezpečné. Z transice musíme vyjít na konci sluneční soustavy a než doletíme na Deluge, budou nás mít!“

Shanton přitakal. „To je fakt, Larsene. Až na jednu maličkost. Zapomněl jste na commandera Huxleye a jeho FO-1. Je na Deluge. Zmobilizujeme ho, jakmile vyskočíme z transice. Je to rychlý chlapík. Sázím se, že má svoji FO-1 stále připravenou ke startu.“

„A co když vůbec není na Deluge? Co když je s Dharkem, nebo se Szardakem?“

Tloušťák začínal ztrácet trpělivost. „Pak budeme bojovat, krucinál už! A vy poletíte s Bleskem k Dharkovi!“

Larsen se zašklebil. Vstal a přistoupil k Shantonovi.

„Jen jsem to chtěl vědět. Chtěl jsem vědět, jak dalece máte ten plán promyšlen. Je to dobrý plán, má sice pár hluchých míst, ale s tím se v naší situaci musí počítat.“

Chris Shanton si hlasitě oddechl. Zaznělo to jako zafunění.

* * *

Harold F. Lloyd zamyšleně přecházel po své kabině na lodi BERN-HARDS STAR. Přemýšlel o událostech na Cent Fieldu, o přepadení URBINU a zničení dalších dvou křižníků.

Harold F. Lloyd se zamračil. Ještě stále na sobě cítil následky zásahu paralyzátoru. Lékaři v Alamo Gordu o něj pečovali přes tři hodiny, než ho alespoň zčásti probrali z omámení. Pak následovala rozprava - přesněji řečeno výslech - u Dewitta, týkající se mimo jiné i zákeřné sabotáže Robonů a hlášení o transici silného svazku lodí.

Norman Dewitt!

Commander Lloyd zůstal zamyšleně stát před obrazovkou ve velínu. Pod korpusem lodi se pomalu otáčela modrá planeta Země. Právě se chystali přelétnout nad oblastí přechodu k odvrácené straně. Za několik minut zmizí slunce a BERNHARDTS STAR se ponoří do tmy.

Norman Dewitt!

Myšlenky commandera Lloyda se vracely ke guvernérovi. Viděl ho před sebou, nervózního, vzteklého, zuřícího. Ten tam byl onen

starý známý arogantní diktátor, který se dokázal ovládnout v každé situaci...

On, Harold F. Lloyd, vsadil na špatného koně, to teď bylo více než jasné. Bezděčně cítil, že brzy přiletí Dhark a že - zvítězí!

Jeho prsty nervózně bubnovaly o desku psacího stolu. Bylo na čase něco podniknout. Musel něco udělat. A musel to udělat opatrně. Norman Dewitt mu už nedůvěřoval. Sebemenší neopatrnost, a byl s ním konec. Diktátor Země byl stále ještě mocným mužem, ještě stále mu byla převážná většina kapitánů kosmických lodí bezpodmínečně oddána. Hlupáci, kteří nebyli schopni prohlédnout zákulisní čachry...

Dál se však ve svých úvahách nedostal. Lodí zazněly poplachové signály. V okamžiku se před ním rozzářila obrazovka videofonu.

„Pane,“ hlásil vyjevený strážný, „nad Antarktidou letí URBIN. Pomalu stoupá nad Zemi směrem k zóně, hlídané kapitánem Searsem a jeho stíhačkami!... Pane, máme od guvernéra Dewitta rozkaz, abychom URBIN okamžitě zadrželi a v případě nutnosti zničili, kdekoli ji najdeme. Musíme...“

Commander Lloyd uvažoval. Myšlenky se mu v hlavě divoce proháněly. Tohle byla ta velká šance! Osud mu vkládal do rukou poslední příležitost, jak napravit staré chyby.

„Nic nepodnikejte, počkejte na mne! Rozkaz všem lodím: nic nepodnikat!“

Vyběhl z kabiny. Jedním skokem se octl v antigravitační šachtě. Když pak o pár minut později vbíhal do centrály, URBIN už byla zachycena na obrazovkách..., velká, kulovitá loď s dírou po průstřelu...

Commander Lloyd na ni hleděl přimhouřenýma očima.

„Zatraceně, přece nemůžou letět s takovou dírou v těle...“

Rozhodl se.

Musel URBIN dostat. Bylo mu jasné, že útok na HELLIS a DORADO podnikli Dharkovi lidé a docela určitě za ním stály klíčové osobnosti, ne jen tak někdo. Získat je tak do své moci a ochránit je před diktátorovou zlobou... Vlastně taky trochu jako rukojmí... To by bylo dobré východisko pro následné dohody s Dharkem.

„Rozkaz NEPTUNU. Spolu se stíhačkami kapitána Shearse okamžitě zabraňte odletu URBINU. Žádný útok! Žádné zbraně! Jenom se jim postavte do cesty!“

Registroval, jak je jeho rozkaz podáván dál. Za okamžik vyletěla loď NEPTUN a přidala se k ostatním lodím, chystajícím se obklíčit URBIN. Šest dvousetmetrových lodí a křižník NEPTUN. Harold F. Lloyd neviděl pro URBIN žádnou šanci. V duchu však zapochyboval. Pročpak opustila URBIN svůj úkryt? Nechystala mu nějakou léčku?

Ale v těchto úvahách se daleko nedostal, protože se stalo něco, s čím nikdo nepočítal. URBIN zrychlila, její mohutné těleso prolétlo mezi Shearsovými loděmi a namířilo si to do volného kosmu.

Harold F. Lloyd zaklel.

Copak se zbláznili? Jak chtějí s tou dírou mimo atmosféru? Kolem URBIN se náhle objevilo mihotavé světlo a loď se ztratila.

Zaměřovače ukazovaly otřes prostoru.

„Zatracené, oni transitovali! To není možné!“

Zavládl všeobecný chaos. Commander Lloyd stiskl tlačítko palubního rozhlasu. „Chci znát všechny údaje o transici! NEPTUN zůstane v mé blízkosti!“

Vyhoupl se do pilotního křesla a spojil se přes obrazovku se zaměřovači centrálou. Začaly přicházet stereotypní údaje počítače o transici URBINU. Všechny údaje a souřadnice... Harold F. Lloyd si je prohlížel a pak najednou nevěřil vlastním očím... „Není to nějaký omyl?“

„Každou chvíli očekáváme potvrzení výsledků z palub ostatních lodí. pane,“ odvětil první důstojník.

Lloyd přitakal.

První důstojník se brzy ozval. „Bez pochyb, všude stejná data...“

„Takže přece,“ hlesl Lloyd. „Letí na Hope... Rozkaz pro NEPTUN: Spolu s BERNHARDTS STAR budete pronásledovat URBIN. Souřadnice transice udávám... Velení nad Zemí přebírá commander Tondern s lodí SPIKA!“

Commander Lloyd už sundával ruku z tlačítka palubního rozhlasu, propojeného s palubami všech ostatních lodí, když se ohlásil NEPTUN: „Rozkaz jasný, pane. Dvoulunečný systém Hope by mohl být pastí, u které na nás čeká Dhark. Považuji proto pronásledování lodi URBIN za nezodpovědné, pane!“

Harold F. Lloyd zrudl. „Nepřeji si žádné diskuse! Navíc jste před chvílí neuposlechl můj rozkaz a zahájil jste proti URBIN palbu!

Z toho se ještě budete zodpovídat. Doprovodíte mne. URBIN chytíme. A držte se přesně mých příkazů, to vám radím! Konec.“

Když commander Lloyd vypnul spojení, na obrazovku ve velínu NEPTUNU zíraly dvě nenávistí naplněné oči. Kapitán se zvolna otočil ke svému prvnímu důstojníkovi. „To, co jsem právě řekl Lloydovi, oznamte do centrály v Alamo Gordu. Stupeň nejvyšší naléhavosti. To, co má Lloyd v úmyslu, je buď šílenství, nebo zrada!“

První důstojník přitakal. Pak NEPTUN přidal. Následoval BERNHARDTS STAR směrem k transitmému bodu u Marsu...

* * *

Commandera Huxleye museli vzbudit.

„Chce s vámi mluvit Ralf Larsen, pane. Je to prý velice naléhavé, proto jsem...“

Huxley byl okamžitě na nohou. „Larsen? Spojte mne, rychle, rychle!“

A potom spatřil nějaký docela cizí obličej. „Larsene, můžete mi nějak dokázat, že jste Larsen? Umím si představit, že by mě Dewitt třeba chtěl zkoušet...“

„S touhle vaší reakcí jsem počítal, Huxleyi. Ale tady nebylo možné zbavit se biomasky! Přivedu dva lidi, kteří dosvědčí moji identitu.“

„V pořádku, čekám.“

Hned nato se na obrazovce objevili seržant Bow a Chris Shanton.

„Tak už věříte, Huxleyi? Bowa dobře znáte, a o mně vám možná už někdo prozradil, že jsem Dharkův přítel!“ pravil tlouštík Shanton a zakřenil se. „Navíc nemáme moc času na dlouhý řečičky. Máme za zadkem dva křižníky. Tuhle loď jsme ukradli a jsme takřka bez posádky! A URBIN je poloviční vrak! Potřebujeme vaši pomoc, Huxleyi! Dostaňte se těm dvěma pronásledovatelům do zad, nebo jsme ztraceni!“

Commander Huxley vyskočil a stiskl poplašné tlačítko. „Už startuji. Leťte stále směrem k Hope, já už se postarám o ostatní. Konec!“

Paluba FO-1 ožila. Muži vybíhali z kabin a zaujíмали svá místa. Spojáři se ozvali Deluge, kde bylo vypnuto ochranné intervalové

pole nad kontinentem. Pár minut nato vřetenovitá loď odstartovala a ztratila se na nebi.

Ralf Larsen mezitím starostlivě studoval zaměřovači obrazovky. Oba pronásledovatelé se blížili každou minutou. Lodě byly rychlejší než URBIN, což připisoval chybějícím agregátům ze zasažené strojovny.

Pronásledovatelé je museli dohnat dřív, než dorazí Huxley. Larsen přesto ani na okamžik nezaváhal - v žádném případě nemínil bojovat proti plně obsazeným kvalitním lodím.

„Chrisi, dostaňte z téhle mašiny co nejvíc. Každá minuta je dobrá!“

Shanton se zakřenil. „Podržím palec na reaktoru, Larsene, uvidíte, jak to zabere!“

Larsen se zasmál. Pak přepojil k To Yukanovi a jeho mužům.

„Embere, jakmile vám řeknu, vypalte tlakové paprsky směrem na Zelenou souřadnici 60. Tímto způsobem postavíme alespoň bariéru, kterou budou pronásledovatelé muset zdolat. Na otřesové paprsky jsou ještě moc daleko!“

Azték vydal potřebné rozkazy.

BERNHARDTS STAR byla zasažena první salvou. Harold F. Lloyd pocítil prudký náraz, který zbrzdil loď jako gumová stěna.

Pochopil rychle.

„Ostřelování tlakovými paprsky! Změna kurzu!“ křikl do videofonu. „Okamžitě uhnout! NEPTUN doprava, my doleva! Tak dostaneme URBIN mezi sebe! Všechny agregáty na plný výkon!“

Larsen pozoroval reakci protivníkových lodí. „Nejsou hloupí! Našli nejlepší řešení! Máme co dělat se zkušenými vlky! Embere, baterie I a II pal! Modleme se, aby Huxley dorazil dřív, než budou tak blízko, že budou schopni po nás střílet!“

Napjatě sledoval manévry protivníků.

Potom se ozvala paluba lodi BERNHARDTS STAR: *URBIN. VZDEJTE SE. JSTE DOBRŘÍ, ALE AŽ NA DELUGE NEDOLETÍTE. NEMÁM ZÁJEM VÁS ZNIČIT. KDYŽ VŠAK PO NÁS BUDETE NADÁLE STŘÍLET, BUDU NUCEN PALBU OPĚTOVAT. ABY BYLO JASNO: NEŽ STAČÍTE ZMIZET POD INTERVALEM NAD DELUGE, ZNIČÍM VÁS. TO JE MOJE POSLEDNÍ SLOVO. HAROLD F. LLOYD.*

Larsen hvízdal mezi zuby.

„Velký šéf osobně, Bowe,“ otočil se k momentálně jedinému muži, který s ním byl ve velínu. „Musíme získat čas. Zeptejte se Lloyda, jaké nám dává záruky.“

Ale k tomu se už nedostali, protože se ozval další hlas:

„Jsem na místě, Larsene. Chovali jste se udatně. Vypněte tlakové paprsky, bráníte mi!“

„Huxleyi! Vy jste Čaroděj!“

URBIN zastavila palbu. Lloyd překvapeně zíral. Už už otvíral ústa k dalšímu rozkazu, ale vtom se zarazil, protože hleděl na jakési bílé míče, které se proti němu hnaly z černočerného kosmu. Těsně před lodí se rozprskly a během několika vteřin vytvořily zlatožlutě zářící síť, jejíž oka mu bránila v dalším letu na URBIN.

Pak sebou trhl, protože se ozval chladný, cizí hlas, znějící z každého kouta velínu a přece neznámo odkud.

„Zastavte? Lloyde, ihned zastavte. Tahle energetická bariéra je pro vaši loď smrtelná. URBIN by vám o tom mohla vyprávět. Zastavte a nehněte se bez mého výslovného svolení z místa, nebo jste mrtvý muž! Jsem pro vás a pro vaše zaměřovače neviditelný. Svými zbraněmi mě nedostanete, zapomeňte na to! Tenhle rozkaz platí i pro druhou loď. Huxley, commander Deluge.“

Harold F. Lloyd se zpotil. Bledý jako mrtvola trčel ve svém křesle a nebyl schopen pohnout ani malíčkem. Nevěděl, že tuto zprávu uslyšel každý, každičký člen posádky... Byla to telepatická zpráva, vyslaná způsobem, jaký používali Nogkové. Jeho loď zpomalila a nakonec stejně jako NEPTUN úplně zastavila. URBIN získávala náskok.

Pak se po videofonu ozval kapitán NEPTUNU a zlostně zíral z obrazovky na Lloyda. „Já vás varoval, Lloyde! Teď už je pozdě, vy blázne! Jak chcete bojovat s protivníkem, kterého nevidíte? A co se týče protivníkových zbraní, tak bych vám rád poradil: jsou smrtelné! Hovořil jsem s důstojníky URBINU, znám je! Nemíním svoji loď a své lidi obětovat v marném boji proti neviditelnému!“

Huxley jejich rozpravu sledoval. Uvažoval, jak využít situaci. Nebylo možno internovat posádky lodí na Deluge, mohlo by to znamenat ohrožení bezpečnosti jeskynních systémů. Ale jedna z lodí by mohla vzít na palubu posádku té druhé a vyprázdněnou loď by mohli jako kořist vzít na Hope. Tento nový úder by měl Dewitta ještě více oslabit.

Huxley však netušil, jaké bude mít jeho tvrdost a neústupnost následky.

„Posádka NEPTUNU okamžitě opustí palubu. Vy, Lloyde, ji vezmete na svoji loď. Na palubě NEPTUNU zůstane jenom několik techniků, potřebných k letu lodi. Ale nesnažte se tam zanechat výbušniny nebo podobné ničivé prostředky. BERNHARDTS STAR bude smět odletět k Zemi teprve poté, co se NEPTUN bude nacházet v bezpečí na Deluge. Naberte nyní kurz k NEPTUNU, Lloyde, a postarejte se o rychlé provedení mého rozkazu!“¹

Commander Lloyd málem omdlel. „Ten ďábel!“ nadával ve velínu a zatínal prsty do opěrek křesel. „Vyřídil mě hůř, než by to dokázala sama smrt!“

Ale neviděl žádný způsob, jak se z toho dostat. Neviditelný protivník mezitím nespál. Kolem lodí vznikly další energetické sítě, zabráňující odletu. Skřípaje zuby se podřídil Huxleyovým rozkazům. Nejraději by si nařadil.

Posádka NEPTUNU opustila loď. S výjimkou malého počtu mužů, nezbytných k obsluze při dalším letu. Jako poslední vystoupil kapitán Holgers. Zuřil na Harolda F. Lloyda, jehož vinou ztratil loď bez boje, bez jediného výstřelu. To byla nevidaná ostuda!

Pak se za ním zavřel hlavní vstup lodi BERNHARDTS STAR. Už neviděl, jak se NEPTUN dává znovu zvolna do pohybu poté, co do něj otevřeným vstupem bez potíží vlétl malý člun, vynořivší se z nicoty.

Po další nervy drásající hodině čekání se mužům v BERNHARDTS STAR opět ohlásil Huxley. „Lloyde, seberte si svoji loď a zmizte mi z očí. Ale vyřídte Normanu Dewittovi, že každá další loď, která se neohlášená objeví v tomto dvojslunečném systému, bude bez milosti zničena. Konec!“

Energetické sítě se ztratily jako mávnutím kouzelného proutku. Pak zaměřovače naměřily transici.

Jinak nic.

Harold F. Lloyd sledoval zarudlýma očima přístroje. „Ten cizinec transituje uvnitř slunečního systému!“ zamumlal a ztěžka vstal. „Leťte zpátky! Z posádky NEPTUNU nesmí nikdo do velínu! Za to mi ručíte!“

První důstojník přitakal a Lloyd se odebral do kabiny, aby přemýšlel o tom, jak se bude u Dewitta bránit...

* * *

Ralf Larsen neztrácel čas. Po odletu BERNHARDTS STAR se ihned spojil s commanderem Huxleyem. „Musím k Renu Dharkovi, Huxleyi. Musím mu podat zprávu dřív, než na Zemi upadne do léčky! Šanci proti Dewittovi a Robonům má jenom tehdy, bude-li podrobně informován. Kde je POINT OF?“

Commander Huxley pokyvoval hlavou. „V centrále na Deluge jsem slyšel, že někde poblíž oběžné dráhy Pluta, Přesnější údaje však nikdo neví. Zkuste štěstí, Larsene! Vezměte sebou Larsena, víc hlav víc ví!“

Ralf Larsen se zašklebil směrem k Shantonovi. „Oukej, Huxleyi. Uvidíme, jak se našemu tloušťkovi bude líbit dlouhodobý pobyt v Blesku! Startujeme okamžitě!“

* * *

Když se Norman Dewitt dozvěděl novou špatnou zprávu, pěníl zlostí. Ale commander Lloyd byl dostatečně mazaný, aby zastřel svůj podíl viny. Velitele NEPTUNU dal zavřít a zavřel mu tak i ústa. Posádku NEPTUNU rozdělil po ostatních lodích a potom pekelným tempem predisponoval celý obranný prstenec kolem Země. Tímto způsobem se mu nakonec přece jenom podařilo diktátora ukonejšit. Navíc měl Dewitt právě plné ruce práce s podporou Eylersových skupin v Londýně... Akce kolem vysílačů se dařila, nadále byla do celého světa vysílána Dewittova propaganda, ba dokonce to chvílemi vypadalo, že diktátora ještě stále neopustilo štěstí. Dokonce i většina napadených podniků znovu pracovala na plné obrátky... Avšak přesto se blížila chvíle konečného rozhodnutí...

* * *

Ralf Larsen zatnul zuby. Hledání POINT OF bylo těžší, než čekal. V okrajových končinách slunečního systému bylo slunce už tak daleko, že připomínalo jenom jednu z okolních hvězd.

„Zatraceně, Shantone, jak v téhle pustině najdeme POINT OF, když nesmíme používat techniku? Ren Dhark mlčí, to je jasné. Snad

Huxleyho informace souhlasí, snad Dhark neodletěl zpátky někam do kosmu ! Možná by přece jen bylo dobře se ozvat. Existuje přece ještě takzvaná vlna FO-1.“

Chris Shanton zabručel a zavrtěl hlavou. „To nemá smysl. Dhark nemá k téhle vlně kód a Monty Bell nám teď není nic platnej. Jakákoliv amplitudička může prozradit naši přítomnost a poštvat na nás Dewittovy ohaře. Ve vesmíru je teď skutečně absolutní ticho, byli bychom až moc nápadní!“

Chris Shanton ještě jednou přepnul jemné seřízení hmotového a distančního zaměřovače. Už téměř 24 hodin prohledávali prostor okraje slunečního systému a víčka jim padala únavou. Ale pak se Shanton zarazil. Zaměřovače zachytily nějaký bolid. Opatrně nastavil zvětšení na obrazové projekci nad jejich hlavami.

Bolid se podobal hrušce a byl dlouhý zhruba sto metrů. Zvolna se otáčel podél své osy.

Larsen kroutil hlavou. „Vypadá to, že je na svoje rozměry moc těžký, skoro jako čistý kov...“

Pak to s ním trhlo, protože zaměřovače zaznamenaly tři kratičké signály.

Bleskově zapojil telepatické řízení. To se za pár vteřin ohlásilo: „Jsme zaměření skupinou Blesků. Nacházejí se uvnitř bolidu.“

Ralf Larsen polkl. Bezděčně si rukou otřel čelo, biomasku už stejně jako Shanton odstranil z tváře.

„Zatraceně, Shantone, copak se naše automatické řízení zbláznilo? Co by dělala skupina Blesků uvnitř hloupého bolidu?“

Ale Shanton se pousmál. „Nevěřím, že by si z nás řízení střílelo. To by byl precedens. Možná se v nějakém bodě spletlo. Nejlepší bude, když se na to podíváme sami! Kupředu! Protože jestli to skutečně tak je, muselo se s POINT OF něco stát!“

Neklidně poskakoval v křesle.

„Kromě toho nevěřím, že by Blesky byly v bolidu docela samy. Někdo je tam musel umístit, že?“

Larsen rozpačitě přikývl a zrychlil let.

Bolid se přibližoval, jeho popraskaný, vrásčitý povrch byl stále zřetelnější. Larsen zapnul reflektor na přidi. A pak to s ním škusblo.

Bolid se pod ostrým světlem proměnil z nic neříkajícího šedivého kusu skály v nádherný šperk, jehož krása brala dech. Všude po

korpusu zářily pestré barevné žíly, vzájemně se proplétaly a splývaly.

„U d'ábla, co je zas tohle?“ tázavě pohlédl Larsen na svého druha.

Ale Shanton neodpovídal. Mezitím už tajuplný objekt ohmatával paprsky zaměřovačů. Pokud by v jeho nitru měly skutečně být nějaké Blesky, pak by se mělo ukázat, kde. Na metr přesně. Neustále sledoval naměřované hodnoty a porovnával je.

„Pozor, Larsene! Mám to! Tady, přesně pod námi musí být kaverna! Honem, letíme tam, bůh ví, co se tam děje!“

Larsen zaváhal jenom na okamžik. Pak otočil stroj. „V jaké hloubce, Shantone? Jak hluboko musíme proniknout?“

„Dvacet až třicet metrů!“ přišla odpověď jako vystřelená z pistole.

Larsen zrychlil. Blesk se pod ochranou intervalového pole, které umožňovalo prostupovat pevnou hmotou, ponořil do bolidu. Za chvíli byli uvnitř kaverny, vypnuli intervalové pole a přistáli na teleskopických nohou.

„Bože, Shantone, to je...“, vyhrkl Larsen, když rozsvítili reflektor. Zkušenému pilotovi kosmických lidí prostě najednou chyběla slova. Vedle sebe, téměř po vojensku přesně, stálo deset Blesků. Každý druhý měl otevřenou osvětlenou kabinu, což jeskyni naplňovalo příjemným světlem.

Ozvalo se telepatické řízení.

„Jeskyně je obyvatelná. Kyslíková atmosféra, vpravo za námi se nachází vnitřní, uzavřený vstup. Teplota 24 stupňů Celsia...“

Larsen nad tím kroutil hlavou.

„Vystupme, Shantone, rozhlédněme se tu. Nevím, co to má znamenat. Blesky jednoznačně pochází z POINT OF, nicméně není tu ani človíčka! Chápete? Na co tohle všechno? Copak POINT OF nemá dost místa? Nebo se rozbila?“

Oba muži vystoupili z lodi a vykročili k Bleskům. Na první pohled poznali, že čluny jsou neobvykle zásobeny potravinami, zbraněmi, videofony... Bylo to množství materiálu, připomínající zásoby nějaké expedice. Na jedné ze skalních stěn bylo připevněno zařízení, obnovující a vyrábějící vzduch. Pocházelo ze staré kolonistické lodi GALAXY, jejíž vrak se ještě stále nedaleko města Cattanu na planetě Hope smutně tyčil k nebi.

Chris Shanton a Larsen na sebe bezradně pohlédli.

„Myslím si, že bychom tu měli počkat,“ řekl tloušťík.

„Pokud je POINT OF poblíž, pak by se tu měl brzy někdo objevit.“

Larsen přítakal a zvolna vykročil k malému vchodu ve skalní stěně...

Chris Shanton si v tu chvíli vyčítal, že nechal svého psího robota Jimmyho na palubě URBIN. Onen malý zázrak techniky by jim teď mohl být velmi platný...

* * *

O něco dříve na palubě POINT OF.

Ren Dhark zkoumavě hleděl na své druhy. „Ještě něco nejasného? Má někdo námitky? Návrhy?“

Devatenáct mužů, kteří se spolu s ním měli vrátit na Zemi v nitru bolidu, vrtělo hlavami. Dharkův plán byl odvážný, ale geniální. Byli šťastni, že konečně udělají rozhodující krok.

„Dobrá, každý z nás má teď ještě dvě hodiny na odpočinek. Pak nám Manu Čobe dá injekci, která nás následující Čtyři dny absolutně spolehlivě udrží bdělé. Potom buď splníme svůj cíl, nebo už bude úplně jedno, jestli jsme usnuli nebo ne.“

Otočil se k Rikerovi. „Ty víš, co máš dělat, Dane. Zatímco budeme spát, přivedeš bolid na potřebný kurz a dáš mu potřebnou rychlost. Je jedno, jestli přitom Dewittovy lodě zaměří POINT OF nebo ne. V žádném případě však nesmějí předčasně objevit bolid!“

„Můžeš se na nás spolehnout, Rene. Já bych však byl raději, kdybych...“

Ren Dhark mávl rukou.

„Jisté, Dane. Ale to nepůjde. Budeme POINT OF ještě potřebovat, u tebe je v dobrých rukou. Kdybychom zklamali, pak...“

Dharka přerušilo volání ze spojové centrály, která převzala kontrolu bolidu a okolí.

Glenn Morris a Tino Grappa byli vyděšeni. „Pane, do bolidu právě vlétl Blesk. Nachází se uvnitř kaverny a...“

Muži ve velínu to trhlo. „Blesk? Nepletete se, chlapi?“

„Ne, najednou se tu vynořil a za okamžik zmizel uvnitř!“

Dharkovy oči se zúžily. Aby někdo dokázal zaměřit kavernu, musel už být velice zkušený. Navíc musel mistrovsky ovládat stroj.

Ren Dhark věděl, že Dewitt disponuje dvěma Blesky, ale neměl pilota, který by Blesk dokázal ovládat takhle dobře.

„Dane, ihned k bolidu! Warren, Voncev, Doraner se mnou! Půjdeme! Ty, Dane, to ohlídej, případně mi unikající Blesk ihned odchyť!“

Prstencová loď zrychlila. Dhark věděl, že kdyby byl v kaverně nepřítel, bylo by zle. On sám se dovnitř mohl dostat jedině vstupem, další Blesk se už do kaverny nevešel.

Když dorazili k bolidu, vystoupili z POINT OF a pomocí malých agregátů, umístěných na skafandrech, přelétli ke vchodu do bolidu.

Ren Dhark a Petr Voncev se do vakuové komory dostali jako první. Spolu s nimi vstoupili ještě i Doraner a Warren. Tasili paralyzátory a odjistili je. Dhark ukázal k zemi. „Vy dva si zalehněte, jestli jsou uvnitř Dewittovi lidé, musíte nám krýt záda! Jednejte velice obezřetně! Jestli nás dostanou, máme smůlu!“

Ren Dhark to jen pošeptal. Warren a Doraner si lehli, Dhark a Voncev se postavili mezi ně.

„Do toho!“

Dhark otevřel vnitřní vstup a chtěl vyrazit, ale namísto toho zůstal stát jako přibitý.

Přímo proti němu se tyčila obrovitá postava se zbraní v ruce a šklebila se.

„No to je dost! Už jsme si mysleli, že ty Blesky chcete uchovat jako odkaz budoucím pokolením! Larsene, vylezte, myslím, že tihle nás neukousnou!“

Chris Shanton vykročil a srdečně potřásl ruce Dharkovi a ostatním. Teprve když se ukázal i Larsen, do mužů z POINT OF znovu vjel život.

Pak propuklo bouřlivé vítání.

A po něm se všichni vrátili na palubu POINT OF, aby si vyslechli Shantonovy informace o dění na Zemi a aby podle nich upřesnili plán akce.

Nebezpečné akce.

Kdyby Dewittovi lidé bolid pro jistotu zničili, vyhlídky na úspěch by byly mizivé... Jestliže by pak včas nezasáhla Dharkova flotila, vedená Janošem Szardakem, osud Země by byl nejspíš zpečetěn.

* * *

8.00 pozemského Času. Zatímco nad Londýnem a budovami World Information Centeru viselo těžké listopadové slunce a marně se snažilo svými paprsky proniknout stále hustější clonou mlh, v Alamo Gordu zářila jasná, jiskřivá, hvězdná noc, odhalující celou krásu jižního nebe.

8.00 pozemského času. Hodiny v Dewittově pracovně nemilosrdně ukrajovaly vteřinu za vteřinou...

Ve městě vládl podivný klid. Otevřeno mělo jen několik málo barů, tmou pronikaly jen ojedinělé zvuky písniček z počítačových musicboxů. V centrále kosmodromu Cent Field seděli u obrazovek radarů zamlklí muži, tiše sledující pohyb kulovitých lodí Dewittovy flotily nahoře na obloze. Třpytivé, jasné body, tiše se sunoucí mezi hvězdami. Obraz míru a klidu.

Guvernér Země Norman Dewitt z toho však nic neviděl. Seděl za obrovským psacím stolem. Lesklou desku stolu nerušil žádný nepořádek, ani list papíru, ani pero... Jenom několik tlačítek videofonu.

Norman Dewitt dumal. Byl k smrti unaven, ale nemohl usnout. Nedůvěřoval noci, nedůvěřoval svému okolí. Podvědomě cítil, že se na něj něco řítí. V posledních hodinách dostával jednu špatnou zprávu za druhou. Čtyři jeho ministři podali demisi. Dewitt věděl, jak zdání klame. Navenek se život na Zemi normalizoval, ale kdesi za bukem číhali Roboni. 17 světelných let od Země setrvala Dharkova flotila. Dewitt nad hlavou cítil Damoklův meč.

Mimoděk pomyslel na ztrátu lodi NEPTUN. Na nejistou osobu velitele flotily Harolda F. Lloyda, jehož však v tuto chvíli nemohl zbavit úřadu, protože by riskoval další nepokoje. Norman Dewitt vstal a přistoupil k velkému oknu kanceláře. Pohlédl na hodiny. Bylo 8.25.

Pomalou otevřel dveře na balkon. Nic si nenamlouval: On, Norman Dewitt, guvernér Země, prohrál. Protože mu vláda vyklouzla z rukou, protože se musel paktovat s Eylersem, aby zabránil rozšíření sabotáží organizovaných Robony. A spojovat se s někým, kdo si přeje jeho konec, bylo nebezpečné.

Ponořil se do myšlenek tak, že přeslechl zabručení videofonu. Ani na další tón nereagoval. A pak už bylo pozdě. Protože v tu chvíli poskočily ručičky hodin na 8 hodin 27 minut.

V tom okamžiku se na všech lodích Lloydovy flotily rozječely poplašné sirény. V blízkosti Země se rematerializovalo dvanáct lodí. A další loď se obrovskou rychlostí řítila kosmem k Zemi. Na lodích Harolda F. Lloyda zavládlo několikaminutové zděšení. Kapitáni lodí strnule pozorovali náhle se objevivší loď a ti zkušenější mezi nimi rozeznávali i jejich ďábelskou formaci. Jedna loď kryla druhou. Samotné nasazení tlakových paprsků by stačilo k vytlačení Lloydovy flotily ze sluneční soustavy. Commander Lloyd byl jedním z mála, kdo to ihned rozpoznal.

A pak, než stačil nabrat dech, se cizí flotila opět ztratila. Stejně rychle, jako se vynořila, zmizela.

Commander Lloyd zaklel.

Ale kde zůstávala ta loď, která se řítila k Zemi z prostoru Venuše?

Rychle stiskl tlačítko dorozumívání se všemi ostatními loděmi: „Rozkaz všem! Nepřátele nebude nikdo z vás pronásledovat! Nepřítel se vás pokouší vylákat. Rozšířit orbit, udržovat mezi sebou kontakt! Zbraně použít jenom na můj výslovný rozkaz! Konec!“

Teprve nyní paluby lodí ožily. Muži vybíhali z kabin na svá místa, ozývalo se štěkání rozkazů, rozsvěcovaly se reflektory...

A v tomto chaosu si nikdo nevšímal šedohnědého bolidu, blížícího se velkou rychlostí k Zemi. Zaměřovače některých lodí ho zachytily, analyzovaly a pak rychle nechaly být. Žádný kapitán, žádný důstojník neměl v tu chvíli čas zabývat se kusem horniny, jakých denně pronikalo do zemské atmosféry několik, aby v ní pak shořelo... Byť by šlo o tak velký kus...

* * *

Norman Dewitt viděl a slyšel, co se děje na kosmodromu. Strnul u zábradlí balkonu.

„Už je to tady!“ zamumlal zoufale a cítil, jak mu strach svírá hrdlo... Ale jenom na okamžik. Pak se vzpamatoval, oči mu zaplály, a několika skoky se vrátil ke stolu. Málem se přitom srazil s pobočníkem a dvěma svými osobními strážci.

„Pane, hledali jsme vás...“

„No tak, co se stalo?“ chytil Dewitt pobočníka za paži.

„Do slunečního systému právě vlétly lodě Rena Dharka, ale ihned se stáhly zpět. Commander Lloyd říkal...”

Diktátor ho přerušil netrpělivým gestem, „Ať bojuje! Ať nic neříká, ať konečně bojuje a zničí toho zatraceného Dharka! Lloyd je dost silný, má plně obsazené a vybavené lodě. Proč nebojuje? Proč nedostávám zprávu, že nepřítel napadl?!”

Dewitt ječel jako šílenec. Pak se prudce otočil ke stolu a stiskl tlačítko speciálního spojení.

Obrazovka se rozzářila, ale nikdo z flotily se neohlásil. Dewittovi naběhly žíly na spáncích. Obrátil se k mužům v místnosti a zařval: „Zavolejte mého pilota Blesku Rausse! Ať ihned přiletí. Commander Lloyd je sesazen. Už ho mám dost! Přebírám vrchní velení flotily! Rauss mne ihned dostane na palubu lodi BERNHARDTS STAR, je to jasné?!“

Diktátorovi přeskakoval hlas. Vycházelo z něj vše, co se v něm za poslední dny nakupilo. Otevřel zásuvku psacího stolu a opásal se řemením s paprskometem v pouzdře.

Pobočník sklapl podpatky, zasalutoval a ztratil se.

„Přejete si doprovod?“ zeptal se zcela chladným hlasem jeden z osobních strážců.

„Ne! Nikoho nepotřebuju! Hlídejte to tady, a už mi konečně pošlete Blesk s Raussem, na co ještě čekáte, zatraceně!“

A pak Dewitt ztichl. Před jeho okny, na východě města, se v tu chvíli stalo něco strašného. Spolkl další slova a sevřel rty do tenké čárky.

„Nebesa!“ zamumlal. „Co to u všech čertů je?“

Byl tak překvapen a zaskočen, že se nedokázal pohnout. Na východě města, kdesi při okraji velikého kosmodromu, se rozzářila obloha. Gigantické dlaně roztrhly noční oblohu, v místě nebeské praskliny se rozzářila ohnivá dráha všech možných barev a řítila se přímo proti Alamo Gordu. Pak cosi prasklo a roztránilo se na tisíce kousků. Nad městem se rozlila kaskáda světél a ohně a probouzela občany ze spaní. Vzdálené hučení a vytí signalizovalo přibližující se tlakovou vlnu.

Lidé se dávali na útěk. Nebe nad Alamo Gordem bylo jasné jako ve dne. Ta scénérie měla v sobě něco d'ábelského.

Dewitta ochromila předtucha vlastního zániku.

Pak se to přeřítlo nad Alamo Gordem. Tlaková vlna připomínala orkán, lámající vzrostlé stromy jako třísky, rozbíjející okna a převrhávající vozidla.

Norman Dewitt se probral ze strnulosti.

Na čele mu vyvstal pot.

„Blesk je na cestě k vám, pane!“ ohlásil videofonem nějaký muž z centrály.

Norman Dewitt neodpovídal. Mlčky opustil kancelář a utíkal dvě patra na střechu budovy. Nevěděl, co se stalo, a ani to nechtěl vědět. Diktátor měl jenom jeden cíl: flotilu. To byla jeho poslední šance a on byl rozhodnut buď zvítězit, nebo zahynout a všechno kolem stáhnout sebou do záhuby.

* * *

Když bolid pronikl do zemské atmosféry, Ren Dhark a jeho muži už seděli v Blescích. Jedenáct Blesků s 22 muži, elita prstencové lodi.

Teplota v jeskyni prudce stoupla. První kovová žíla začínala žhnout, pak kapat a nakonec se rozprskla. Ve stěnách bolidu to začínalo praskat, uvolňovaly se celé kusy.

„Intervaly zapnout!“

Dharkův hlas pronikal do útrob všech Blesků.

„Podsvetelný pohon zapnout!“

Pozorně sledoval přístroje.

„Start!“

Jeho hlas zazněl mužům ve sluchátkách. Blesky se odlepily a opustily bolid ve chvíli, kdy explodoval. Pak se Blesky ihned zformovaly a namířily si to přímo proti Alamo Gordu. Ren Dhark věděl, že musí být rychlý, jestli chce Normana Dewitta polapit. Ale pak je náhle zachytily zaměřovače kosmodromu. O několik vteřin později se ohlásily pozemské vysílačky.

Ren Dhark neodpovídal a zrychlil. Rul Warren tiše klel. Mohl si na prstech jedné ruky spočítat, co se v té chvíli muselo v Alamo Gordu dít. Přestože byly Blesky rychlé, potřebovali ještě asi pět minut.

„Dávejte pozor na startující a přibližující se letouny, chlapi!“ rozkázal Dhark.

A s rozhodností sobě vlastní se řítíl na město.

* * *

„Skupina Blesků v náletu na Alamo Gordo! Varování všem: Skupina jedenácti Blesků v přímém náletu na Alamo Gordo!“

Norman Dewitt si právě nasazoval helmu skafandru Tajemných. Když uslyšel oficiální zprávu, pobledl.

„Raussi, co to má znamenat, jak je to možné...“

Pilot se otočil a pohlédl na diktátora. „Je to tak! Mám je v zaměřovačích. Jedenáct Blesků!“

„Ren Dhark!“ procedil Dewitt mezi zuby. „Startujte, Raussi! Pospěšte si! Jen co se dostanu na palubu BERNHARDTS STAR nebo jiné lodi, a rozdrťm ho. Zničím ho, kdybych přitom měl rozsekát celou Zem napadrt’!“ řval diktátor a tasil paprskomet. „Tak už startujte, Raussi!“ sykl na pilota.

„Jsem obklopen samými zrádci, zbabělými kreaturami, které se bojí Rena Dharka!“

Hlaveň paprskometu mířila přímo na vyděšeného pilota. Blesk rychle odstartoval.

* * *

Rul Warren registroval startující Blesk stejně jako ostatní. Nikdo z mužů v Dharkových Blescích nemusel být jasnovidcem, aby uhodl, kdo se to právě odlepil od vládní budovy.

Ren Dhark se okamžitě rozhodl. „Blesk 007 s Voncevem a Doranerem poletí za mnou. Budeme pronásledovat Dewitta. Za žádných okolností se nesmí dostat na žádnou ze svých lodí! Pokusím se ho zahnat k Měsíci. Rozkaz pro POINT OF: ať mě a Warrenovi kryje záda. A násilí použít jenom v krajním případě! Zbytek Blesků obsadí vládní budovu. Vlétnout dovnitř za pomoci intervalu. Larsen přebírá velení.“

Blesk 007 opustil skupinu a rozletěl se za Dewittem.

* * *

Diktátor i jeho pilot rychle rozpoznali plán svých pronásledovatelů. Rauss se zoufale snažil nalézt některý z křižníků. Žádný nebyl poblíž.

Konečně se ohlásila loď SPIKA. Ale hned po prvních impulzech byl kontakt přerušen a vysílačku zahltily rušivé sumy. Zaměřovače hlásily silné energetické výboje před i za nimi. Přicházely odněkud z prostoru kolem Země. Jednou na okamžik zaslechli i BERNHARDTS STAR.

„Centrálo Alamo Gordo, ozvěte se, sakra, tak se ozvěte! Útočí na nás! Protivník nás tlačí k Zemi!“

Dewitt sevřel ruce do pěstí. „Raussi, pokuste se doletět k BERNHARDTS STAR! Commander Lloyd prostě není schopen velet!“

A v tu chvíli zaslechl ostrý Dharkův hlas: „Dewitte, vzdejte se! Cestu k flotile jsme vám odřízli!“

Diktátorem to škusblo. Zvrátil hlavu a pohlédl na obrazovku. Z kosmu k němu letěl namodralý prstenec a neustále se zvětšoval. „POINT OF, třikrát prokletá prstencová loď!“ vykřikl vzteky a zachvěl se. Pohledem přitom zavadil o srpek Měsíce. Změnil výraz v obličeji.

Měsíc! To je ono! V té pustině ho Dhark sotva najde, navíc když si pod ochranou intervalového pole může nalézt úkryt kdekoli!

„Raussi, na Měsíc, rychle! Schováme se tam, dokud si nás některá z našich lodí nevyzvedne!“

Oči mu triumfálně zazářily.

„Ani Dhark, ani nikdo jiný nám neodřízne cestu! Na Měsíci budeme ze všech nejdřív!“

Pilot mlčky uposlechl.

Dan Riker na POINT OF i Ren Dhark v Blesku věděli, že Dewitta nedohoní, že bude na Měsíci dříve než oni.

Ren Dhark zrychlil let Blesku na míru, která při tak krátké vzdálenosti překračovala schopnost reagovat, a to se týkalo i automatického řízení. Přivřenýma očima sledoval Dewittův Blesk, řítící se ke stařícké oběžnici Země...

* * *

Ve velínu BERNHARDTS STAR v tu chvíli zavládlo ledové mlčení. Zachytili výzvu Rena Dharka. Všichni na palubě věděli, že

guvernéra Země pronásleduje jeho nejzarputilejší nepřítel. Harold F. Lloyd zřetelně četl ve tvářích přítomných důstojníků, co si myslí. Pochopili, že je po všem. Proti komu, a hlavně kvůli čemu měli ještě bojovat? Alamo Gordo se už nehlásilo. Namísto toho Eylers ze všech vysílačů a televizních stanic vyzýval obyvatelstvo Země, aby vyčkalo a nezasahovalo do boje.

Harold F. Lloyd vstal. „Hotovo, pánové. Tento boj už nemá žádný smysl. Norman Dewitt prohrál. Ani my už mu nemůžeme pomoci. POINT OF nám odřízla cestu. Abych zabránil dalšímu krveprolití, nabídnu Dharkovi čestnou kapitulaci. On ji přijme, protože dobře ví, že by ani jeho lodě při boji nevyvázly bez úhony. Já jsem se stejně už delší dobu obával, že to tak dopadne. Všichni jsme Dharka podcenili...“

„Zajímavé, commandere Lloyde, opravdu velice zajímavé!“ přerušil ho chladný hlas.

Lloyd strnul.

„Jen se klidně otočte, commandere. Já nikomu nestřílím do zad, natož pak ve chvíli, kdy ode mne potřebuje spíš pomoc!“

Poslední slova projela Lloydovi do morku kostí.

Poslechl výzvu a otočil se.

„Holgers, kapitán Holgers!“ Zděšeně zíral na kapitána ztraceného NEPTUNU. V pravačce držel paprskomet a mířil na Lloydů.

„Jo, Lloyde, jsem to já. Člověk se dostane odevšad, když ví, jak!“

Velmi srozumitelným gestem ruky se zbraní zarazil i přítomné důstojníky. „Už jednou jste se projevil jako zbabělec, Lloyde, a nebojoval jste. Flotilu to stálo můj NEPTUN, aniž by padl jediný výstřel. A teď zase nemíníte bojovat a navíc chcete nepříteli vydat celou flotilu! Celou Zemi na milost a nemilost! Commandere Lloyde! Tímto vás zbavuji vaší funkce a zatýkám vás! S okamžitou platností přebírám velení flotily!“

Commander Lloyd ztěžka oddychoval. „Kapitáne Holgersi, jste blázen! Proti Dharkovi nemáme naději! Jakýkoliv boj by skončil v nesmyslných potocích krve. Holgersi, tak mě konečně pochopte!“

Kapitán Holgers se zašklebil. „To známe, Lloyde! Chcete si zachránit kůži, protože jste zbabělec. To já...“

Lloyd bleskurychle tasil zbraň. Udělal to tak rychle, že si to kapitán uvědomil teprve ve chvíli, kdy z ní vyšla rána. Kapitán Holgers se zapotácel. Ve tváři nekonečné překvapení.

„Vrahu!“

Vyhrkl jenom to jedno slovo. Pak ale ještě prudce pozvedl ruku s paprskometem a vystřelil. Zasáhl, přestože na něj Lloyd znovu vystřelil.

Harold F. Lloyd se skácel k zemi jako zasažen bleskem.

Zcela zaskočení důstojníci nebyli schopni pomoci ani jemu, ani kapitánu Holgersovi, jenž zemřel dvacet vteřin po něm...

Rychlostí vichřice se zpráva o jejich smrti rozkřikla po všech palubách. Kapitáni podlehli pochybám. Boj se zdál být minutu od minuty nesmyslnější a bezvýchodnější.

* * *

Dewitt s pilotem dolétli na povrch Měsíce přesně ve chvíli, kdy zemřel velitel pozemské flotily kosmických lodí. Rauss letěl k jižní polokouli, protože ta byla podstatně víc poseta krátery, hřebeny hor a údolími, než ta severní.

Avšak nebylo jim dáno, aby se do oněch nepřehledných končin dostali.

Najednou se před nimi vynořil namodralý prstenec POINT OF. Rauss se lekl. Pohodil hlavou a hledal na obrazovce možnost úniku nebo záchrany. Ale nikde žádná silueta kulovité lodi.

„Je po všem, pane! Dostali nás!“

„Schovejte nás v nějakém horském hřebenu. Nebudou po nás střílet, za to jim jejich vzácný Blesk nestojí.“

Diktátorův hlas zněl chraptivě. Potřeboval veškerou sílu vůle, aby potlačil nezměrný hněv a zoufalství, jež se v tu chvíli dralo z jeho nitra ven.

Rauss strhl Blesk dolů, tak náhle a rychle, že POINT OF nestačila pohotově zareagovat. Blesk se řítíl před plošinu Mare Nubium přímo proti Dlouhé Zdi, skalnaté vyvýšenině o několikasetmetrové délce a průměrné výšce 250 metrů.

Muži na palubě prstencové lodi uhádli diktátorův záměr, ale byli stejně jako Dhark s Warrenem ještě příliš daleko.

„Chtějí se nám ztratit v Dlouhé Zdi! Jestli se jim to podaří, tak vyhráli, protože nemůžeme čekat celou věčnost, dokud se nevynoří.“

Ren Dhark mlčel. Chladné kalkuloval své šance. Musel Dewitta dostat, musel ho jednou provždy zastavit. Ale zabít ho nechtěl.

Mimoděk strhl Blesk vzhůru a získal tím větší přehled.

Přemítal, zda onen Blesk dole neudělá nějakou chybu, které by mohl využít.

Udělal ji. Ale neudělal ji Dewitt, nýbrž pilot Rauss... Když se blížili ke skalnaté stěně, potřeboval přibrzdit let, protože ani pod ochranou intervalu nebylo možno vlétnout do pevné hmoty příliš vysokou rychlostí... Zabral za páku... a omylem vypnul interval!

Blesk škrtl o vrchol Dlouhé Zdi, několikrát se ve vzduchu překotil a pak se zřítil na skalnatou stěnu.

Norman Dewitt ječel, pak jeho oči nějakým podivným řízením osudu zahlédly modrou zemskou kouli a potom vše zaniklo v ohlušujícím rámusu. Trup Blesku se rozlomil, Dewittova pilota to vyhodilo i s křeslem o pár desítek metrů dál. Dopadl tvrdě...

Rauss to měl za sebou. Byl po smrti.

Norman Dewitt měl víc štěstí. Potřeboval jenom několik vteřin, aby překonal šok a strach. Pak spatřil POINT OF, snášející se k místu, kde dopadl jeho Blesk.

Dewitt se ušklíbl. Věděl, že prohrál, že tady jeho hra končí. 250 metrů nad měsíčním mořem...

Ale pořád ještě se nevzdával.

Zapotácel se a z posledních sil vstal. Ohmatal si pravý bok. Paprskomet tam stále ještě byl.

Vylezl na hřeben hory. Na nejistých nohou pak stál v zářivém světle planety, nikde žádné hvízdání agregátů... Jenom ticho.

„Rene Dharku!“ zakřičel do helmy skafandru Tajemných. „Rene Dharku, čekám tady na vás! Jestli nejste zbabělec, tak sem přijďte a bojujte se mnou. Kdo z nás dvou vyhraje, stane se vládcem Země! Čekám, Dharku, nebo jste silný jenom pod ochranou techniky a svých mužů?“

Ren Dhark slyšel Dewittova slova. V očích se mu zablesklo. Aniž by zaváhal, odpověděl: „Jdu, Dewitte, přijímám vaše podmínky. Nikdo z mých mužů se do toho nebude plést. Tahle věc bude rozhodnuta jenom mezi mnou a vámi! Sám jste to tak chtěl!“

Přistál ani ne sto metrů od Dewitta.

„Dharku, můj ty Bože, vy jste se zbláznil! Ten chlap vás zastřelí dříve, než stačíte vystoupit!“ chytil Warren Dharka za paži, aby ho zadržel, ale Dhark se mu vytrhl.

„Řekl jsem, že přijdu, Warrene. A taky přijdu. Nikdo se mi do toho plést nebude. Rozhodne boj. Spolehněte se, že Zemi neprohraji!“

Ren Dhark otevřel kryt lodě a za okamžik už stál na povrchu Měsíce.

Norman Dewitt na něj zíral přivřenýma očima. Pak prudce tasil paprskomet.

S tím Ren Dhark počítal a vrhl se k zemi. Zároveň tasil svoji zbraň a vystřelil. Paprsek se zapíchl Dewittovi pod nohy a přinutil ho uskočit. Přitom klopýtl o kámen. Malá gravitace pak způsobila, že se z drobného škobrtnutí stal velký skok. Norman Dewitt upadl a paprskomet mu vyklouzl z ruky.

Ren Dhark byl okamžitě na nohou. Upustil zbraň a hnal se za diktátorem.

Dewitt viděl, jak se na něj řítí, viděl nespoutanou sílu toho muže, jeho nekonečnou vůli po vítězství...

Diktátor vyskočil.

Zachvátila ho panika. Podcenil svého protivníka, od samého počátku ho chybně odhadoval.

Prchal.

Utíkal pryč.

Jeho útěk vypadal směšně, protože sotva držel rovnováhu. A navíc se každým dalším dlouhým krokem blížil k okraji propasti.

„Dewitte, vy blázne, zastavte se! Spadnete! Spadnete!“

Ren Dhark uskočil stranou a kutálel se k Dewittovi, aby ho zachytil, ale už bylo pozdě...

Dewitt najednou rozpřáhl ruce a nohama marně hledal oporu. Jak se otočil, Dhark ještě jednou spatřil jeho zděšené rysy. A pak se Dewitt ztratil z dohledu. V rádiovém spojení helem se rozlehl zoufalý výkřik...

A ticho.

Ren Dhark vstal.

Pomaličku došel k propasti. Zezpoda se zvedal oblak prachu, po téměř kolmém úbočí padaly dolů kameny a ztrácely se v tmavé hlubině...

Z Normana Dewitta nebylo vidět nic.

Ohlásil se Dan Riker.

„Rene, Dewitt sebou strhl celou kamennou lavinu... Zasypala ho. Musí ležet někde tam dole, na úpatí Dlouhé Zdi. Tomu už nepomůžeme, nechť je mu Bůh milostiv!“

Ren Dhark ještě chvíli setrval, pak se otočil a zvolna kráčel k vraku Blesku.

Tam už na něj čekal Warren, Voncev a Doraner. Před sebou měli mrtvého pilota Rausse.

„Vonceve, leťte dolů na Mare Nubium. Je naší povinností pokusit se najít Dewittovy pozůstatky, přestože už asi neexistuje naděje.“

Voncev s Doranerem nasedli do Blesku a odlétli.

Dhark se mezitím spojil s POINT OF.

„Dane, přistaň tu. Musíme naložit zbytky Blesku. Třeba bude možné ho opravit. A pak poletíme na Zemi. Dej vědět Szardakovi a kapitánům Dewittovy flotily, informuj Bernda Eylerse. Ať po celé Zemi odvysílají zprávu o Dewittově smrti. My přistaneme na Cent Fieldu!“

* * *

Dan Riker měl pravdu. Dewittovo tělo bylo pohřbeno pod lavinou kamení. Stovky tun kamení, zvětřalého věčným působením náhlých změn teplot mezi plus 120 stupni a mínus 170 stupni Celsia se snadno uvolnilo ze stěny...

Hromada balvanů, bizarní skalnatý kopec na úpatí Velké Zdi, to byl hrob Normana Dewitta...

* * *

O čtyři dny později na Zemi. Ve vládní budově v Alamo Gordu.

Ren Dhark se loučil s delegací Robonů. Jednání proběhlo uspokojivě. Doslova v poslední minutě zastavil povstání Robonů a ušetřil obyvatelstvo krvavých událostí. Roboni se měli vrátit na Robon, na planetu, kde byli Gianty změněni. Měli se tam vrátit navždy, jak si přáli.

„Přesto je budeme muset mít pořád na zřeteli, Dharku,“ řekl Bernd Eyler. „Pořád ještě nejsem přesvědčen, že by svoji prohru přijali jen tak beze všeho.“

Ren Dhark přitakal.

„Máte pravdu, Eylersi. Budeme o nich muset být dobře informováni. Avšak nejdřív ze všeho je nutné, aby zavládl pořádek na Zemi, Eylersi, abychom nezopakovali staré chyby!“

Ren Dhark vstal.

„Ještě si musím promluvit s Danem Rikerem, je ve svém pokoji, že?“

Bernd Eylers pokrčil rameny.

„Možná ano, Dharku, ale poslední dobou je velice zaměstnán, jako Doorn! Nejlepší bude, když se podíváte sám.“

Ren Dhark tázavě pohlédl na svého šéfa bezpečnosti. Byl však příliš unaven na to, aby o jeho slovech příliš přemýšlel. Cestu k vládní obytné čtvrti prošel pěšky. Pomalu, zamyšleně stoupal po schodišti aniž by použil výtah.

Před Rikerovým bytem se zastavil, zběžně zaklepal a vstoupil.

A pak se najednou probral. Uprostřed místnosti stáli Dan Riker a Anja Fieldová a líbali se. Ulekaně pohlédli ke dveřím. Anja se chtěla vytrhnout z jeho objetí, ale Dan ji svíral pevně.

„Budeme mít svatbu, Rene. Za tři dny. A zveme tě. Ne, aby ses vymlouval na nějaké státnické povinnosti!“

Rikerovy oči zářily.

Ren Dhark oběma stiskl ruku a Anju pohladil.

„Takže jste konečně pochopili, že se milujete?“ zeptal se s úsměvem. „Jistěže přijdu, a jestli chcete, budu vám na svatbě i svědčit.“

Kamarádsky strčil ramenem do Rikera a chystal se odejít. Ale ve dveřích se ještě zastavil.

„Za tři dny? No, tak to oslavíme najednou. Bernd Eylers mi říkal, že ten den se berou také Arc Doorn a Doris Eycková! A Eylersovy informace byly dosud vždycky velmi přesné!“

Aniž by čekal na odpověď, zavřel za sebou. To, o čem si s Rikerem chtěl promluvit, mělo ještě čas. Ti dva si své štěstí skutečně zasloužili, měl z nich radost.

Pomalu krácel zpátky k budově vlády. Na nedalekém kosmodromu mírumilovně stály vedle sebe lodě mrtvého diktátora i Janoše Szardaka. Na velkém náměstí před vládní budovou odpočívala POINT OF.

Ren Dhark se zastavil. Cítil vánek, přicházející do města z nedaleké pouště. A najednou mu bylo jasné, že po období boje nutné

přichází čas klidu a míru. Lidé si budou moci vydechnout a léčit rány, které Země utržila.

Protože jakkoli v kosmu navštívili spoustu cizích planet, žádná z nich nemohla nahradit Zemi. Žádná...

V PŘÍŠTÍM SVAZKU VYJDE

Kurt Brand

KONEC POINT OF?

Norman Dewitt, pozemský tyran, zahynul pod kamennou lavinou na Měsíci. Ren Dhark se znovu ujímá správy Země. Ale klid k její znovuvýstavbě nemá. Kosmické lodi pozemské flotily se začínají ztrácet beze stopy. Zmizí drahocenná FO-1 a v ohrožení se ocitá i sama POINT OF!